

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ தத் துவராயசுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவப்பிரகாசமென்னும்

ஸு சு ர கீ தை.

இஃது

ஸ்ரீ. கோ. சித. மடம்

ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டதற்கிணங்க,

ஷை மடாதிபர்கள்

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகளின்

உத்தரவின்படி

முள்ளங்குடி நாராயணசுவாமியால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

ஈசுரகீதை அத்தியாய அட்டவணை.

எண்.	விஷயம்.				பக்கம்.	பாடல்	தொகை
	பாயிரம்	க	ச
க	இருடிகள் வினவல்	உ	உசு
உ	சாங்கியயோகவர்ணனம்	சு	ருரு
ந	சம்பிரதாய வர்ணனம்	கசு	உகரு
ச	பத்திமை வர்ணனம்	கசு	உசு
ரு	விசுவரூப வர்ணனம்	கக	ச 0
சு	சிவசத்தியின் செயலுரைத்தல்	உரு	உரு
எ	தத்துவரிசம் விபுதியுரைத்தல்	உக	உ0
அ	பிரபஞ்ச வர்ணனம்	நஉ	கந
க	மாயாவிகார முரைத்தல்	நச	கஅ
க0	தத்துவதெரிசனம்	நஎ	கச
க	யோகமுரைத்தல்	ச 0	அஎ

உ

கணபதி துணை.

சிவாயபரப்பிரமணைநம:

ந ச ர கி தை த.

பாயிரம்.

பூசமைந்தோ டிராவிமதிபுருடனாகிப் புணர்ச்சென்று
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்குகின்ற பேரொளியோ
குதிமூவர்க் கறிவரியோனரிவை பாகனாமலன்
பாதபங்கயங்க டலைவைத்தே பணியும்பரிசினனல்.

(க)

வேறு.

இலங்கியமறைசுணர்கு மியம்புதற்கியலாதென்ன
மலங்கியசிந்தையோடு வானவர்மூவர்திற்க
விலங்கியலனையவெண்ணே வேதகஞ்செய்தென்னுள்ளே
துலங்கியசொருபானந்தன் துணையடிதொழுதல்செய்வாம்.

(உ)

வேறு.

முன்மதியணிந்தசெக்கர் நன்மவுலிமுகல்வனே யென்னமுன்
னன்று, நன்மதிமுனிவர்கேட்ப வன்பொடுநல்கிய நான்மறைப்பொ
ருளைப், புன்மதிச்சொலவும் பொருளுமொன்றுணரோன் போதகஞ்
செயப்புருமிதுகண், டென்மதியெனக்கே நகைசெயுமானு லேதிலா
ர்க்கென் செயாதுதுவே.

(ங)

சிவன் நிருவுருவுகொண்டு முன்பருளிச்செய்ததோர் புராணமா
தவினாற், சிவன்றனையளித்த பான்நிருநாமஞ் சிவப்பிரகாசமாமத
னாற், சிவந்தசெத்தமிழா லியார்க்குமிந்நிலத்தே சிவந்தனைத்திகழ்த்
திடுந் தேளிவாற், சிவன்றனக்குரிய தாதலானாஞ் சிவப்பிரகாச
மென்றுணர்ப்பாம்.

(ச)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம் - ச.

நகரகீதை.

முதலாவது,

இருடிகள் வினவும் அத்தியாயம்.

பிரமண்டங்கள் படைத்தவப்பரிசும் பெருமையுமனுக்களெல்லாம், வாழ்வுறுத்தாய் வளம்பெறவதிலே வாய்மையால் வருணநாக்கினினுள், தருமதற்பராய் ஞானபோகத்தே சாலவாதரிப்பவர்தம்மாந், நிரமுதப்பரவுந் தேவதேவர்க்குத் தேவனுண்டென்று செப்பினையால்.

(க)

நாதனாயிர நான்மறைதெரிந்து நன்னெறியளிக்குரணன ஞமாதவமுனிபா லறிவெலாமறித்தா யாதலாலரும்பரந்திகழ்த்தியேதமார்பிறவி யறுப்பதா ஞான மேததுவியம்புவாயென்று [ஞர். சூதமா முனியைச்சவுகன் முதலாந் தொல்லாமுனிவர்கள் சொன்

வேறு.

சூதமா முனிமுனிவர்கள் சொன்னவாசேட்டுப் போதமாடுறியளித்தன புராணனைநிலைந் ரோதுவாடுருப்பட வவன் நனக்குணர்வளித்த நாதனாகியவியாதனு முறைவிடநடந்தான்.

(ங)

சார்முகில்போலுமேனி கமலமலர்போலுங்கண் ணேர்மிகுமுனியையெல்லா முனிவருரிதைஞ்சக்கூசன் பார்மிசைத்தெண்டம்பண்ணிப் பன்முறைவலமாய்கந்து கூர்மிகுமன்பற்சென்னி குவித்தகைபோடுகின்றான்.

(ச)

சுருத்தவத்தோர்களுல்லா மனையமுறைத்தவற்குப் பொருத்துமாதனங்கற்பிக்கப் பூசுரர்முகங்கேண்கி யிருத்தவங்கல்லகேள்வித் கில்லேயயிடைபூறென்று பெருத்தகையுரைத்தான்சூதன் பின்னரும்வணங்கிச்சொல்வான்

வேறு.

இத்தபோதனர்கள் சாத்தியா லறத்தா லிறத்தவரிதையியல்பறி வான், பத்தரானவர்களேவெல்லெய்யும் பாவகம் பிறத்தனவெவர்க்கு, மத்தனாரிபண்டாமையா முனிசாட்கருளியதேதெனக்களித்த, சுத்த ஞானத்தை யிவர்களுக்கு ருளாந் சொல்லெனத் துணையடி தொழு தான்.

வேறு.

சோன்னவாசகமுளங்கொளா விதைதுணைப் பதங்களை நினைந் துதன், சென்னியாலுறவணங்கு விண்ணவர்க டேவனும்பரவுதேவ

(சு)

னே, முன்னொர்நாண் மிகுசனற்குமாரன் முகன்முனிவர்கட் குல கின் மூலமாந், தன்னையாரருளி னோதினுனிதி கேண்மி நென்று முனிசாற்றினான்.

(அ)

வேறு.

நலைமைசேர்சனற்குமாரன் சன்தனன்சனகன்வெள்ளி யலைவிலாவுருத்திரன் று நங்கிராவாமதேவன் சலைதெரிபிருகுயோகி கபிலனத்திரிகணதன் மலைவறுவசிட்டனோடு மர்சியாமதியின்மிக்கோர்.

(ஆ)

வேறு.

பரமனதருளாலன்றியே பரத்தைப்பாப்புறப் பார்த்ததம்மதி யா, ணோருவபோடொருவர் பன்னெடுங்கால முசாவியொன் றுணர் வுறப்பெருமல், வரபிகுபதரி வனமடைந்தரிய மாதவம்வருத்தனா வ்ருந்த, நரனோடுநாராயண னொருமுனியாய் நற்றவர்க்கருள்செய் நடந்தான்.

(இ)

நாரணனருளிற் பணிந்துமா முனிவர்கான் மறைமொழியினுல் வழுத்தக், காரணத்தன்னை யறிந்துநீர்த்தபித்த காரணமென்னெனக் கண்ண, னேரணமிதையின் பொருடெரிந்திடுசற்கென்களாலியன் றில திதைவா, லாரணப்பொருளை யறிஞாயநீயே யாதலாலுன்னையே யடைந்தோம்.

(ஈ)

வேறு.

ஏதுகாரணமில்லுகினுக் கெல்லாமென்று நின்றளிப்பவனெவன் று னேதுதானான்மாவேது வீடேவன்பிறப்பவனெவன் பிறப்பிப்பா னேதுமாராலே கண்டிடப்படுவதினையு பரமமேதெல்லா மோதுவாயெங்கனைய நீயல்லாலொழிப்பவரிலை யென்றுரைத்தார்.

வேறு.

அத்தவெல்லையி லம்புயைகேள்வனும் வந்ததன்மவ வேடத்தைமாதியே சிந்தையாலிமை யோர்க்குத்தெரிக்கொண வெத்தைதன்னொளி யாலேயிலங்கினான்.

(உ)

திங்கனூயிறுபோலத் திகழ்ந்தவெண் சங்குமாழியுத் தண்டஞ்சாரங்கமுஞ் செங்கைநான்குத் திருமறுமாற்பமும் பங்கயாலயப் பரவையுங்கூடவே.

(ஊ)

சு சு ர கீ தை.

சுட்டபொன்னினுத் தூயொளியாயொளி
விட்டிலங்கினன் விட்டுவினங்கொளி
மட்டமன்றிய மண்டலத்தால்வெளிப்
பட்டன்னரனாய் வந்தபான்மையான்.

(கச)

வேறு.

அரியருவுகண்டக மகிழ்ச்சவளவிற்கே
பெரியபரிவோடு பிறைசூடியபிரான்முன்
சுருதிமுடிவோதுபொருள்சொல்லுதறுணிந்தே
கருதவரியான்முனிவர் கண்ணில்வெளிசின்றான்.

(கக)

வேறு.

சேயசேயதேவர்போற்றுத் தேவமாதேவபோற்றி
யமறமுனிவர்போற்று மம்பிகாபதியேபோற்றி
நயமுறமன்பாலன்றி நணுகுதற்கரியாய்போற்றி
செயலறவிருத்தயோகிற் நிகழ்க்கிடுஞ்சிவனேபோற்றி.

(கங)

கந்தனாகனல்காளீராத் கலந்திங்ஙன்கட்டப்பட்ட
வெந்திரம்வல்லாய்போற்றி யியங்கிடவளிப்பாய்போற்றி
யந்தமுஞ்செய்வாய்போற்றி யானந்தவுருவேபோற்றி
பந்தனையுப்பாய்போற்றி பரமகாரணனேபோற்றி.

(கௌ)

வேறு.

வேல்கபூசபதிவெல்கசீவபதி வெல்கயோகபதிவெல்கவே
பல்குபேருருவுகண்கைகான்முடி பகர்த்திடற்கரியபான்மையாய்
சொல்லேநான்மறையினுமுன் னியல்புசொல்லலாகுமளவல்லவாய்
வல்லவாறுசிலசொல்லியாமுனை வருத்துகோமெனவணங்கினார்.

வேறு.

துதித்தமாமுனிவர் தலைகளால்வணங்கித் தொழுகையினர்
களாய்கிற்பக், கொதித்தவான் புலத்துக்கொண்டல்வந் துதலிற்செரு
ப்பவேகொடிய வெங்கூற்றை, யுதைத்ததாளுடையா னுலகமுன்
கூழிழ்த் தொருவனைத் தழுவிவிங்கிவர்கள், பதைத்தகாரண மின்
செய்யவேண்டிவதென் பகொனப்பவளவாய் மலர்த்தான்.

(கசு)

அந்தமாலிறைவனருள் செய்வாசுகத்தைக்கேட்டவ ருந்தவ
வெரியால், வெந்தபாவத் சால் விமலபாவத்தான் மெய்ப்பொருள்
விளங்குவான்வேண்டி, யெந்தையேயேனையே யடைந்தனரிவர்கட்
கொக்கியான் கேட்டுடனிருப்பப், பந்தவேறுக்கும் பரமஞானத்தைப்
பகர்த்தருள் செய்கெனப் பகர்த்தான்.

(உ௦)

உன்னையுணர்ந்தியல்லதுவேறு ருணருவாருனதுபேரருளற்
றன்னையேதன் னாற்றாநறியறிவு சங்கராவிவர்க்கருளென்று
பின்னர்மாமுனிவர்தங்களைநோக்கிப் பிஞ்சுகன் பெருகியவருளா
லென்னையீர்வினவுமரும்பொருள்வினவி் செயதுவீகொனவவர்க்கினை

[த்தான். (உக)

வேறு.

தேசவனுரைத்தமாற்றந் கேட்டவர்பணிந்துபின்னு
ம்சனைவினவுமெல்லையிருவிசும்பிடையேதெய்வ
வாசனம்வந்ததாங்கே யரியொடுமனவிறந்த
தேசினாலகிலமெல்லாந் திகழ்வீற்றிருத்தானறேவன்.

(உஉ)

வேறு.

யாதொன்றிலடங்க விளைந்தவெலா
மியாதொன்றிடென்ற தொடுங்குவதப்
பூதங்களினதனொர் பொன்னனைமே
லேதங்கெடவேறி யிருத்தனஞல்.

(உ௩)

வானேமுதலியாவையு மன்னிடமாய்த்
தானேமுழுதாகிய தத்துவமாங்
கோனையிவர்கண்டு கொளும்படியா
னானையோடு மோராதனமேல்.

(உ௪)

ஓவாமைபுளத் திடையோருசெய்வார்
டாவாலபமேவு பரம்பொருளைத்
தேவாதிபர்தேடு சிவன்றனையே
யாவாவவர்கண் டனராதனமேல்.

(உ௫)

வேறு.

அளவிறத்தவன்பாகிய வருத்தவர்க்கமலன்
முளரியங்கண்வண்டுழாய்முடி முகுத்தனைநோக்கி
வளமிகுத்தமெய்ஞ்ஞான நான்மற்றுமக்குரைப்ப
வுளமொருங்கியன்போடு கேட்டுணர்மினென்றுரைத்தான்.

(உ௬)

முதலாவது,

இருடிகள் வினவுமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௦.

ஈ ச ர கீ தை.

இரண்டாவது,

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

மறைபயின் முனிவர்கேட்ப மாமறைமுடிவினு
மறிவருமறிவானந்த வருளுருவமலன் றன்பாற்
பி நிதருபேதநீத்துப் பெயர்விலாதொன்றாயெங்குஞ்
செறிதருத்தன்னை யீசன் தெரிதரவியம்பலுற்றான்.

அறவதன் றிந்த ஞான மியாவரு மறியாரான
மறைவுதச்செய்வதொன்றாய் மன்னியேவுள்ளதென் றுத்
திறலுடையமமாகி செய்தசீர்மறையோராலு
மறிவரும்பொருளை நீங்க ளறிம்கென் றருளிச்செய்தான்.

வேறு.

இந்த ஞானத்தை யெய்தியவிற்பத்தா
ரத்தமில்பிரமத் தருவாயினோர்
பத்தமேவிடார்பண்டு மின் றுமென்றே
யெந்தையீறிவி யீசனியம்பினான்.

வேறு.

ஈறவறு தம்பொருள்களினும் மறைவுறும்பொருண் மிகவு
மறைவுறும்படிசெயலை யறவிற்குத்திடவுறுது
செறியுமன்புடைமையொடு திகழ்தருத்தவமுனிக
ளறவுறும்படியிதனை யறைவெனென்றருளுமிறை.

வேறு.

அறிவெனவுணர்க்கப்பட்ட தவனுடையருவுதன்னே
ருறைவிலாநிமலன்சாந்த னுண்ணியெனென்று முள்ளோன்
செறியுமெப்பொருட்குமுள்ளாய்ச் சின்மயமாயேசான் றாய்ப்
பிறதருமவத்தைக்கெட்டாப் பெற்றியெனென்றானீசன்.

யாதொருபொருட்குமுள்ளாய் இருத்தவறிவுதன்னை
மேதகுபுருடனென்று முயினென்று மீசனென்றும்
பேதமில்லாமென்று மனமொடவ்வியத்தமென்று
மோதிடுமறைகளென்றே யுணர்த்தனனொழிவிலீசன்.

வேறு.

ஆங்கவன்பாலாவவெலா மவனிடையேயாவதுவு
மோங்கியமாமாடையின யுடையன திலார்ப்புண்ணன்

பாங்குறநானுவுடலம் பண்ணியிடுமாயிடுனு
மீங்கிவைதன்னிடைத்தோயா திவைநடத்துமியல்புமிலான்.

பத்தமதிலொருக்காலும் பற்றுணைப்பத்தஞ்
சுந்தைசெய்துந்தான்செய்யான் செய்வானுயேறிற்ரு
முந்தியவான்காற்றனனீர் மண்ணல்லன் முழுதுமா
யந்தமிலாவானந்த வறிவுருவே யவன்வடிவம்.

வேறு.

உயிரினோடுமனமவ்வியத்தமுறுகத்தமாகி புலனைத்தலா
னயர்வினாகியகமென்று நின் றறியும்தநாற்கணமுர் மிலான்
பெயர்விலாது சொல்லும்குடிகுடிகு முதலைத்துமாய்விடயமும்திலா
னுயர்வதாயவறிவேதனக்குருவபென் றுணர்க்குமொளிமேனியோன்.

வேறு.

ஆயில்கின்றவவைமுதலாம் போக நுகர்பவனல்ல
னுயிலல்லனுயிர்க்குயிராம் புருடனெனுமவனல்லன்
மயலொன்றியுளமாயை யதவல்லன்மற்றெல்லா
மயர்வின் றியறிக்கின்ற வறிவுருவென்றேயறிக.

வேறு.

இருளுடனொளி யாவதெவ்வண்ண
மருவல்லாவவை மற்றதுபோல
விரிவுளதாய சுகத்தனினோடும்
பொருவல்லாத பரன்புணர்வெய்தான்.

உலகினிலெவ்வண் மொண்ணிழறன்னோ
டிலகுலெயிற்கல வாததுபோல
நிலையிலதாய சுகத்தொடுகில்லா
னுலவல்லாதொளிர் கின்றபரன் றான்.

வேறு.

அறிவினோடொன்றிற்ருத் தமத்தொடுவிகாரமாங்கே
யறிவிளிற்கலக்குமென்று மணைத்துடனிற்குமாகி
லறிவினுக்கணத்தகோடி கற்பம்வந்திறக்கிட்டாலும்
பிறிவதற்காகமுத்தி யிலையேபேசுவென்றும்.

ஈத்தியையடைந்துயர்ந்த நித்தநன்முனிவொன்று
மொத்தபேரறிவேதன்பா லுளதவிகாரமென்று ஞ
சுத்தமுற்சுகதுக்கங்க டொடர்பிலானந்தருப
நித்தமென்றிடவுங்காண்ப றென்றணிகரிவீசன்.

சு ர கீ தை.

வேறு.

யானேசெய்கின்றனனெவையுஞ் சுகதுக்கங்களென்செயலே
பூனேவாடியிடறடித்த லுடையோனென்றுரைத்திடெவோ
ராவைநிவின்றன்மேலே யாங்காரத்தையிடுதலினா
னேனெயல்லாமென்றிருப்பர் ஞானமில்லாநொனவறிக.

(கடு)

வேறு.

அறிவினையுடையாகி யருமறைமுடிவுகண்டோர்
செறியுமெப்பொருட்குஞ்சான்றாய்ச் சின்மயமாயேதன்னிற்
பிறிதருமவித்தைக்கெட்டாப் பெற்றியோடெங்குசிற்து
மறிவெனவுரைப்பரல்ல தயலொன்றுமின்மைகண்டே.

(கசு)

வேறு.

இன்பமொடுதன்பமது வின்றியொர்விகாரங்
தன்கணதிலாவறிவு சார்வதிலைபந்தம்
பின்பதுளவைதறி யாமைமுதலாலென்
றென்பதுளதாகுமுட லோடியையவென்றும்.

(கஎ)

எப்பொழுதறின்றுதய மானவொளிதானே
மெய்ப்படவீருந்தறிவ தாகிடெவ்விடத்து
மொப்பில்பாறாகுபுரு டன்னகமணைத்தே
செப்பரியவேறுபல செய்வனெனுவின்றே.

(கசு)

இத்தன்மைபதாகுமவ் வியத்தமொடுகூடுமறி
வெத்தனையுமுட்புற மிருந்தறியுமேனுஞ்
சுத்தமதுவாயதன் துண்மையறியாதே
யத்தன்மையதாயவரு வாயறியுமன்றே.

(கசு)

வேறு.

நானலாதொன்றைத்தான யறிந்திடுமதனாலென்று
மானதாஞ்சுகதுக்கங்க ளியாகையு; வெறுப்புண்டாக்கு
மின்மாமயலோடொன்றி யிருத்திடுமுடலங்கொண்டே
யானதாயறியுமென்று யறியாமையுதலாய்க்கொண்டே.

(உ௦)

வேறு.

கருமஞ்செயவிடர்வந்து மதுபண்ணியபாவங்
தருமென்றுரைசெயுமாமறை யவைவாகியவசமே
யுருவந்தருமுழுதம்முள தாகும்மெனவொழிபா
வருடந்திடெவொளிமேனிப தறிகென்றருள்செயுமால்.

(உசு)

வேறு.

அழியாதெங்குமுளதாகி யனைத்துட்புறம்புந்தானிரம்பி
யொழியாவறிவாயொருகுற்ற முரைத்தற்கரியதொருபொருளே
கழியாமாயைதனாலே காணப்பலவாய்த்தோன்றியிடு
மழிவாயினதென்றென்றுமிலா திருக்குமதுவெய்யல்பென்றான்.

(1)

வேறு.

ஆசலான்முனிசுருண்மை யொன்றெனவுரைப்பர்வேறும்
பேதமவ்விடத்தத்தாலா மென்றனரதுவுமென்று
மோதியமாயைதன்னை யாசரித்திருத்தெய்யு
நீதியுதென்றுகொண்டே நிகழ்த்தினனிகரிச்சன்.

(உக)

வேறு.

யாதொர்படி தாமமொடு தூளியொளியாய
நீதியுடைவானைமறை யாதவனைமேபோ
லோதுபுலனோடு கரணம்முறப்பெவல்லாம்
போதமுடனென்றியவை நின்றபுணராவால்.

(உச)

அடுத்தகிறமெத்தனைய தாயபடிக்கவே
றடுத்திடவிலாதுதன் தாயவொளியேபோ
லடுத்தகமதாகியனை யாதவறிவென்றும்
விடுத்திருநாமிக்கொளிய தாயவிரியுமன்றே.

(உடு)

நல்லறிவுளோருலகை ஞானவடிவென்றே
சொல்லுவர்களவ்வறிவி லார்தொழிவில்வேறும்
பல்வகையதேபொருள தென்றறிதல்சொண்டே
நீல்லதலதாமுலகு கண்டிடுவாரின்றே.

(உசு)

வேறு.

யாதொருபொருட்குமுள்ளாய்க் குணமின்றிபெங்குத்தானாய்ச்
சேதனனாயெயென்றுத் திகழ்த்திடும்பரிசுகாணு
ரோதமாமயக்கத்தன்னு லியாவையுமிருத்தவண்ணம்
பேதமாய்க்காணுதிற்ப் றென்றனன்பிறவிநாசன்.

(உஎ)

வேறு.

படிகந்தனிளையே பலகிறம்வைகவ்வுருவாய்
வடிவந்தனதெனநின்றிடு மதுபோலறிவுருவு
முடிவொன்றுமில்பொரு ளெங்கணம்முழு தம்மொளியாயே
வடிவந்தொழும்வடிவந்தொழும் வேறாய்வுருவகையே.

(உஅ)

ஈ ச ர கீ தை.

வேறு.

ஆசலாலழியாதித்த சுத்தமாமெங்குஞ்சாரும்
பேதமில்லிவசன்னைப் பெரியவர்பேசுக்கேட்டு
மோதிபுரினைத்துகாளு மருச்சனை செய்யவேண்டு
மேதமில்லீடெய்யதற் கிச்சையெயுடையோர்தம்மால்.

(உசு)

யாதொருபொழுதியோக மனத்திடையெங்குரின்ற
சோதியாயிலங்குபோதஞ் சோகத்தாலிடைவடாத
நீதியானிகழ்ச்சைத் தப்போது நின்றிழற்றினேதன்னி
னோதியடரிசுரினா நென்றனனுமையோர்கூறன்.

(ரு0)

பூதங்களைவையுச்சன்பாற் புணர்ந்திடநின்றற்கண்டே
பூதங்களைவற்றினுள்ளும் புறம்புத்தானிற்றற்கண்டோன்
பேதங்களனைத்தும்மில்லாப் பிரமமேயடைந்துவேறு
மேதங்களனைத்தும்விட்டோ நென்றிடலாகுமன்றே.

(ருசு)

யாதொருபொழுதியோகத் தன்னையேயியற்றியின்ப
மேதகுசமாதிச்சன்னையடைத்துவேறுகிசின்ற
பூதமியாதொன்முங்குண திருத்தவெனங்குசின்ற
சோதியாந்தன்னிற்றன்னைச் சோர்வின்றிக்கண்டேநின்றான்.

(ரு2)

வேறு.

யாவனியாதொரு போதிதயத்தே
மேவியவாசை பெலாமறவிட்டா
னைவருநின்னமிர் தாயவனப்போ
தோவல்லாதொளிர் வீடடைவுற்றான்.

(ருசு)

வேறு.

பூசங்களுடைத்தாயுள்ள வேறெலாமொன்றின்கண்ணே
யேதங்குளின்றிக்கண்டு மதினின்ற மெல்லாமாய
பேதங்களனைத்துங்காண தன்றிவன்பிரமமென்று
வேதங்களனைத்துமோது மெய்யறிவடைந்துகின்றான்.

(ருசு)

வேறு.

யாவனொருவனறிவுருவாந் தனையேகண்டெழ்ந்து
கோவலின்றிவேறுபடக் காணுன்னிங்குப்பொழுது
நீவினிலையாயுலகனைத்து மாயைதானேயெனக்கண்டு
மேவலரிதாபீடடைந்தா நென்றேவிளம்பியிடலாகும்.

(ருரு)

வேறு.

பிறப்பிடுனாடிநம்புமிடை துன்பமடைவென்ன
தற்ப்பரிவுசெய்வதொர் மருத்தனததாய்வ
திறப்பில்பாமாயபிர மம்மதனையெய்துஞ்
சிறப்புடையான பொழுதேசிவமதாவார்.

(ருசு)

ஆரபலகடியுல சுத்தவேகடர்கே
வேறறவுண்மேவியுட னாகும்வினைவேபோ
லீந்லபாமாயருவ தாயபிரமத்தோ
டாறுமறிவானவையடங்கியிடுமன்றே.

(ரு௭)

வேறு.

ஆசலாபெல்லாமாகி நின்றதுமறிவேவேறென்
றோதிடக்கண்ட தில்லை யுள்ளபோறவைநீக்கி
மேதமாம்பத்தமோடிவ் வுலகமுமிலையேபார்க்கி
லாதிமாமறிவையுடையறியாமையக்குமன்றே.

(ருஅ)

வேறு.

ஆவ்வண்ணமுடைத்தொன் மமலமாய்நுண்ணிதாகி
மெய்வண்ணவிகாரமின்றி வேறென்றோடனைதலின்
மைவண்ணவிருத்தியின்றி வளரொளியாயேற்றகு
மீவ்வண்ணமல்லாசெல்லா மிருளுடையறிவாமன்றே.

(ருக)

ஓர்கியமுனிகாளுக்கட் குடைத்தவேசாந்தசாரஞ்
சாங்கியனானமென்றே சாற்றிடுத்தன்மையாகு
மீக்கினியோகமாவ திறையின்றிவிடயமெல்லா
நீங்கியேயென்றனோநி நிலைபெற்றிற்றல்கித்தம்.

(ச0)

வேறு.

யோகஞ்செய்ஞானம் முளதாகுமதனாலே
யாகும்மித்யோகம் பினையதுவேசெய்வுறுவேண்
சோகம்முறுபயனு மவையெய்தாதளவிலாப்
போகம்முழுதெல்லாம் புணர்கின்றானிவனேயாம்.

(சக)

யாதொன்றினையோகஞ்செய்து பெறுவாரவர்பயனைப்
பேதமில்லாநந்தனை யறிவோர்பெறவிசைவா
கோதம்மில்லாதாகும்வன கொன்றாயிடல்கண்டே
போதம்முறுபாமாகிய பொருள்கண்டதுபுணர்வார்.

(ச௨)

யோகஞ்செய்துநின்றென்று கைவிட்டேவிடயம்மேன்
மோசஞ்செலவிழாமலவர் முடிவிலிடருவார்

சோகம்மொழிவிக்கும் பரமெய்தார்தமையடைபார்
ராகம்மறைமுழுதும் மதுதனையேயுறைதருமால்.

(சஉ)

வேறு.

அறையுமல்லியச் சஞ்சீவன் மாயையாலகிலஞ்செய்யு
மிறைவனும்சென்னு மியம்பிதிமறைக்கொன்றே
முறைமையாலுயிர்ச்செல்லா மாகியேமுழுதுங்கண்டே
கிறையித்தோங்கியெங்குந் திகழ்தருமொளியுநானே.

(சச)

வேறு.

எல்லாருமாயசுறுகின்றயாவு மிரதங்கள் கந்தமெனிலே
நில்லாதும்தவருமாறிலாது நிலையாகிநின்றவெனிலே
பல்லாரெய்கைகளொடு கால்கொண்ணில்பலவாயவற்றினறிவாய்
நில்லாதுநின்றநிகழ்கின்றதென்று முளையுவிளங்குமெனிலே.

(1)

வேறு.

சுண்ணின்றியெல்லாங் காண்பன் காலின்றியெங்குஞ்செல்லன்
விண்ணின்றிவோசையெல்லாஞ் செவியின்றிவினாத்துகேட்பன்
பண்ணின்றிகையதின்றிப் பற்றுவன்விடுவனென்றே
யண்ணன் முனிவர்தங்கட் கருளினன்றியும்வண்ணம்.

(சக)

வேறு.

எல்லாறாயுநானறிந்திருப்ப நென்னையறிவாரியாருமில்
நல்லாருண்மையெனக்கண்டோர் நாடிநின்றேயறித்தபடி
யல்லாதில்லாவளவில்பரம் புருடனெனவுழறிவின்றி
யெல்லாமாகியல்லாத வேகமெனவுமியம்புவரால்.

(சக)

வேறு.

பார்த்துளமுனிலொன்றைப் பரமென்றுமப்பண்டுமின்று
நீத்துளகுணத்தோனென்று நின்மலருபனென்று
மாத்துமப்பொருளீசென்று மலர்தலையுலகுக்குண்மை
யாய்த்துமிவ்விடையென்ப ரல்லவரறியாரொன்றும்.

(சக)

யாதொன்றையெயர்த்தம்மா லறிவரிதாகுமென்ற
தோதையமாமூடமோகத்தாலுணர்வதின்றி
பேதுவொன்றிசையாவென்ற னுண்மையாமறிவைக்காண
ரீதெனமுனிகட்கெல்லா மியம்பினனிமையோர்க்கீசன்.

(சக)

வேறு.

நானேமாயைதனைக்கடந்து நிற்பென் ஞாலந்தனையியற்றே
னேனையனவுமெனையொழிய யாதோர்செயலுமில்லதொ

ஞானேசகத்தைநடத்தியிடு நாதனென்றுநடுவென்று
மாளுவறிவோரறிந்திடுவ ரென்றேயருளிச்செய்தனனாள்.

(10)

எங்குந்தரஞயாவையுமாய் நின்றேயொன்றாயழிவின்றி
யங்கமொன்றின்றிறிவேயாய் துண்ணிதாயவருள்வடிவைத்
தங்குஞானயோகத்தான் முன்பாசரித்துப்பினைவந்தெ
னங்கமானபேரொளியோ டொன்றியானுடங்கிடுவார்.

(10)

வேறு.

ஆங்கவர்களுன்னுடைய மாயையைவசித்து
நீங்கியபின்னின் மலமதாயவருவாவ
நீங்கிதுசெயாதவர்க ளென்றுமெனையெய்தா
ரோங்கிவருபந்தமதி னின்றனுடைபுழைப்பார்.

(10)

வேறு.

சுத்தஞயொன்றாயென்னைக் கூடிநீந்தொன்மையோர்க்
கெத்தனைநூறுகோடி கற்பங்கடாஞ்சென்றாலு
மெய்த்தகமீளாரொன்றன் விளங்குமெய்யருளாலென்றே
யித்தகைத்தெனவேவேத மியம்பிடுமென்றானீசன்.

(10)

வேறு.

என்னுங்கட்கியம்பிய விஞ்ஞானஞானயோகிக்கும்
பின்னொழுதுபுத்திரர்க்கும் பேணுமியோகசாங்கியர்க்குஞ்
சொன்னொலாகுமல்லாராத் தூரவொழிப்பதிதுவென்றே
தன்னேரனையானுமீசன் றானேசாற்றியருளினான்.

(10)

வேறு.

அன்றரியாமையாகி யருள்செய்தபுராணத்தன்னின்
முன்றிகழ்பிறவிதீர முனிகளுக்கீசன்சொன்னான்
குன்றிடாமறையினீரூங் கீதையினிரண்டாமத்தை
யின்றெலாமறியும்வண்ண மியன்மவாறுடைத்ததன்றே.

(10)

இரண்டாவது

சாங்கியயோகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் அடு.

முன்னநான்மறை யோதிமுடிந்ததை
யுன்னுமாதரி தாகியவொன்றினை
ஞன்னுஞானமு ஞெயமுமல்லதை
யின்னங்கேண்மினென் றீசனியம்பினுன்.

(8)

வேறு.

நன்றயுஞானகனமாகி நானுவெல்லாம்பிறப்பிடமா
யொன்றய்வேறோர்பொருளின்றி யொளியாயொன்றோடுவமிப்ப
தன்றயகிலசராசரங்கட் காதாரந்தானயென்றும்
பொன்றததுவாயவிகாரப்பொருளாய்ப்புலஞய்ப்புணர்ப்பரிதாய்.

(2)

இரண்டாவதிலாதளவைகளா லெட்டாததுவாயெங்கெங்குஞ்
சிரங்கால்கைகண்முகமுடைத்தாய்த் தெரியப்படாதாய்த் திரமாகி
யிரும்பாரீரீரீதிகால்வான மெல்லாரியுத்தற்கிடமாகும்
பரத்தானுணர்ந்தோர்நிர்க்குணமாம் பரமவியோமமென்பர்களால்.

(1)

அரிதாயறியாவறிவேயா மனைத்தாருயிர்க்குமுயிரந்தப்
பெரிதாயகமும்புறமுமாம் பிரமநானேபிறர்க்கென்றுந்
தெரியாதென்னுலேபாம்பி யென்பாலிருத்திச்சகமெல்லாஞ்
சரியாநின்றதென்றறிவான் சகலவேதங்களுமறிவான்.

(4)

ஒருசாளுயபரம்பொருளை யுணரப்படாதவியல்பதனாற்
நெரியாமையெனப்படுமந்தத் தெரியாமையிலே திகழ்காலம்
பிரதானந்தான்முமான்பிறந்த வவற்றான்முமு தும்பிறத்தலினு
னிருபா திகமாம்பிரமமய நிகழ்வேயிந்தநிகழ்வேல்லாம்.

(6)

கோன்னகாலம்பகுதிமுமான் றேற்றமென்பாலிரண்டிற்கு
முன்னராகுங்காலமிவை மூன்றுமென்பாலேமுடியு
மன்னதன்மையாலாதி யந்தமின் நியன்னியமா
யென்னிலவேறயின்மையினு லென்னதுருவேயென்பர்களால்.

(10)

வேறு.

மகமுதலாகவிசேடயீருகமன்னு மிச்சகத்தெலாந்தத்து
சகலவாருயிர்க்கும்மோகமே செய்யுஞ்சத்தியைப்பகுதியாகவும்ப்
பகுதியிலாங்காரத்தடன்புணர்ப்பாற் பஞ்சவிஞ்சகனைனப்பட்டுச்
சுகமோடுதுக்கத்துப்பவன் புருடனாகவுந்துணிந்தனர்தொல்லோ

வேறு.

ஆதிவிகாரப்பகுதியின்மானு மறிதலில்விஞ்ஞாசாவும்வன்பே
ரோதவகங்காரம்மெனமானு மொருவனுமேயங்கிருபெயருற்றான்
நீதுமதேகங்கொண்டுநடத்துஞ் சீவனுமாகச்செப்புதலுற்ற
ஞாதலினெந்தப்பிறவியுமின்ப துன்பமுமாங்காரத்தவனாலே.

(2)

வேறு.

கோலமறிவேசீவனுக்குங் கொண்டுதுய்க்குங்கருவிமனஞ்
சாலுமதனாலவிலேக மதனாற்றுன்பஞ்சாருமான்
மாலும்பகுதியிற்புருடன் வைத்தபற்றுன்மற்றந்தக்
காலஞ்செய்யும்பிறப்பிறப்புக் கதுவேயென்றுங்காரணமாம்.

(3)

படைப்பதுங்காலந்தானே படைத்தவையாவுநேராய்த்
துடைப்பதுங்காலந்தானே தொல்லையிலல்லாக்காலத்
திடைப்படத்தோன்றிமாயு மியாவையுமியாவானுங்
கடப்பவரில்லாக்காலங் காலமேகடந்துநிற்கும்.

(80)

வேறு.

நீதிலவுலகுநடக்கும்வகை நேரோரியமிக்கின்றதது
சகலவுயிர்க்குமுயிருமது தானேயுள்ளாயிருக்கும்து
வகிலவறிவுமுடையதது வாதலான்மற்றக்காலம்
பகரவுதுவாசனானும் பகவான்புருடோத்தமனாக.

(88)

வேறு.

இத்தியங்களிற்பரமன மனத்திலாங்கார
மந்தமானவாங்காரத்திற்பரமவ்வியத்தம்
பந்தமாமதிற்புமான் பரமதிந்நாங்கால
மிந்தயாவைக்கு முயிரிதிங்கிதனினாலெல்லாம்.

(82)

வேறு.

சுகத்தினுயிராங்காலபரந் தன்னில்வியோமம்பரமதனை
மிகுத்துன்றவியல்பதனால வியோமாதீதனாலெல்லாந்
தெகித்தவதனாலெனலென்று செப்பப்பட்டயானாகும்
பகுப்பொன்றில்லாப்பாப்பிரம மென்னில்வேறோர்பரமில்லை.

(86)

பரமாமெல்லாப்பொருளுக்கும் பரமாயுள்ளவெனையறிந்த
வரமாமுனிவன்றானென்று மரியான்பிறவான்மன்னுசரா
சரமாமுலகமெனையொழியத் தானுண்டாகாதொருகாலுந்
திரமாதானையுலகனைத்துஞ் செய்கின்றேனுஞ்சிதைப்பேனும்.

(84)

வேறு.

ஏகமாய்நின்றவென்ற நேவலாலெல்லையில்லா
மோகமாஞ்சுகத்தையென்றன் முன்னரோசின்னு காலம்
பாகமாய்ப்பண்ணுமென்று பரம்பானருளியீதே
யாகும்வேதங்கனெல்லா மறைத்ததென்றருளிச்செய்தான். (௧௭)

மூன்றாவது

சம்பிரதாயவந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௦௦.

நான்காவது

பத்திமை அத்தியாயம்.

விரிந்ததிங்கேவனல் விண்முதற்பொருள்
பெருந்தகையாமவன் பெருமைபேசிடப்
பாஞ்செழுந்தகையை யொருக்கிப்பத்தியா
வருந்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்குவான். (௧௮)

வேறு.

சகத்தனோரியாவர்க்குஞ் சான்றாகியானென்று
மசத்துளேநின்றாலும் பழகியபத்தியினன்றி
மசத்தினுற்றானத் தான் மாதவத்தான்மற்றுமொரு
முகத்தினுலொருவர்க்கு முன்னிற்குமவனல்லேன். (௧௯)

வேறு.

ஈங்கெனதுள்ளா யிருக்கவெப்பொருளு மெதுக்குமுள்ளாகி
யாணிப்பான், ருங்குவன்முழுதுந் தருகுவனெல்லாஞ் சாலமும்தி
வசென்றன்னை, லோங்கியமுனிவர் பிதிரார்மற்றும்ப ரொளியிசும்
பிரமரித்திரர்வே, ருங்கொளியிசுத்தோ ரியாவரோயாக வவருமென்
னுண்மையையறியார். (௨௦)

சத்ததர்வேத மியாவையுப்பாமாச் சாற்றவம்படுதிங்கெனையே
யந்தணரெல்லாம் வேள்வியினுலு மங்கியிற்போற்றுவ தெனையே
யெந்தலோகத்தும் பிதாமகன்முசலா மியாவருமிகாஞ்சுவ தெனையே
யே, தித்தையையொருக்கி யோகிகளுளத்தே தியானமுற்றிருப்பது
மெனையே. (௨௧)

வேறு.

ஏகனாகிநிற்கின்றயானே யெல்லாவிமையவர்க்குக்
தேகம்பண்ணியவற்றுள்ளே திதனாய்கிறவாய்ச்செய்யு

மியாகமெல்லாமெனக்குறித்தே யியற்றுநின் றாவநிலநிர்
பாகங்கொள்வேனுனவற்றின் பயனுங்கொடுக்கப்படுவேனுன். (௨௨)

பத்தியினுலியாவர்சிலர் பரவி யெனைப்பணிகின் றார்
சத்தியமேயவர்களுக் குச் சன்னிதிபண்ணுந்
னித்சமுன்னாலவேத ரிட்டர்களாயநெறிச்ச
ருத்தமராமவரொனினு மொழிவநவேபுணர்சில்லார். (௨௩)

வேறு.

மறையவரசர் மாதவஞ்சிறந்த வணிகர்தாமனத்தினுல் வணங்
கிழ். குறைவறுபாமா னந்தமாட்பதத்தைக் கொடுப்பனன் குலமிலா
வெந்தக், கறையறுங்குலத்தோ ராயினும்தனைக் காலபாகத்திலே
பெறவ, நிறையெனவெனையே பத்தியான்மலரிட் டிடைவீடா
திதைஞ்சுவராகில். (௨௪)

வேறு.

பழுதிலவரொன்னுடைய பத்தொருகாலு
மழிவிலர்களைன்றமிழி லேயதைதலுற்றேன்
நெழுதவனென்பனையே யெனைத்தொழு கலுற்றே
ரொழியவிகழ்வாருமெனையேயிகழ்தலுற்றார். (௨௫)

வேறு.

கலையாளரியாவரினுங் காயாதன்மலராத
விலையாதனீராத வியன்றதுகொண்டென்பாலே
நிலையபத்தியினு னித்தமெனைவழிபடுவான்
நிலையவன்பெனெனக் கியாவரினுந்தானினியான். (௨௬)

படைத்தவனைப்படைத்தவற்குப் பண்டையேமறையனைத்துங்
கொடுத்தவனுதலிலெக் குரவர்க்குக்குருபானு
றுடைப்பவனுனைசுரர்களைத் தொல்லறத்தினின் றேரை
யிடர்ப்படுமாறொழித்தவர்கட் கின்பமளித்திடுபவனுன். (௨௭)

வேறு.

ஐதமியோகியர்கடங்களுற்பவ மொழிப்பனனு மபிறப்பினுக்
கேதுநானொருபிறப்பிறப்பு மிலவைனானிவகிலத்தினுக்
காதிநானதுதுடைப்பனனு து புரப்பனன்முழுதளிப்பன
னீதிதானினையலற்றமாயைசெய்து நித்தனும்மறையகிற்பனன். (௨௮)

வஞ்சமையையொருசத்தியென்றனது மற்றியாராயுமயக்குமாம்
விஞ்சையாகுமொருசத்திமற்றெனது விமலயோகுபுணர்வார்கடங்

ந ச ர கீ னை த்.

௧௮

நெஞ்சின் டெவியசனாலம்மாயயினை நீக்கிபெரிசமுசிற் பனை
னஞ்சிடசதேனையனந்தசத்திகளு மியானினை த்தவணமாகுமால். (1)

வேறு.

ஆலமபணமாஞ்சத்திகளுக் காலப்பணனாடங்கவுமென்
பாலங்கிருக்குமுத்தியுமென் பாலேயெவர்க்குமுள்ளாயென்
மாலொன்றியமாயையையுடந்த மலலோன்வடிவுகொண்டொன்று (௧௩)
ஞாலந்தன்னையுண்டாகப் பண்ணுநாளுவிதமாக.

வேறு.

ஓதியாவையுத் தானையுயிர்க்கெலா
நாதனாகிய நாராயணனெனுந்
திதிலாதவென் சத்திதிதித்தலா
லீதெலாநிலைபெற் றேயிலங்குமால். (௧௪)

வேறு.

முன்றலதுருத்திர மூர்த்தியதாய்த்
தோன்றலவகைநின்று துடைப்பதனைச்
சான்றோர்பலர் தாமதகாலமென
வூன்றுவெனதாக வுரைப்பர்களால். (௧௫)

வேறு.

நித்தரியமத் துடனெநெறியுறப் பார்ப்பார்க்கன்சிலர்
பத்தியாற்பார்ப்பர்சிலர் பாலையாற்பார்ப்பர்சிலர்
சத்தியமாளுனத்தாற் பார்ப்பர்சிலர்சாற்றுகின்ற
வெத்தித்தாரினுமிவனே யெனையுணருமெய்ஞ்ஞானி. (௧௬)

வேறு.

அறிவால்வழிபாடுறவா நெவன்மற்றவனென்னிற்
பிறிவானவனியானெனவே நினைமின்பிறந்தாமு
முறவால்வழிபாடுடையா ரடையாரொருசாலர்
பிறவாழியிடைப்பிறிவா யெனையேபெறுகின்றார். (௧௭)

எல்லாவுலகங்களு மென்பாலேயென்னாலே
செல்லாநின்றுஞ்செயலென் றிலன்னசிவயோகி
யல்லாண்டவாதெனவும் மந்தச்செயலென்பா
யில்லாதமையும்மறிவா நென்றும்பிறிவானால். (௧௮)

வேறு.

காலமாகியபாஞ்செயுமுழுவதும் கண்டுகொண்டிருப்பேனா
னாலினுண்ணுணர்வினா லெல்லாதுவலப்படுவேனா

மாலிலாதமாயோகிமாதேவனான் மகத்துவமெனக்குண்டா
முலமாகியபாத்தினிற்பாமமா முறைமையான் மொழிகின்றேன். (1)

வேறு.

படைப்பவனென்பொழுதும் பரம்பரையோகிக்கிருத்து
நடத்துவனைனவொடுக்க மிலாளுனயோகத்தாற்
கிடைத்திடுமென்றனையாகக் கெழுமியயோகானந்தத்
திடைப்படலானாஞ்செய்வே நெல்லையில்பெரின்பத்தால். (௨0)

யானாடுமியல்பறிவா நெல்லாவேதமுமறிவான்
வானாடர்மாமறைக ளாறகின்றமறைவிதனைத்
சானாளுந் பெரவுரியான் நவமுடையானிசமுடையா
னாளுதவன்புடையா னுகிலவனவமுடையான். (௨௧)

நான்காவது

பத்திமையத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௨௧.

ஐந்தாவது

விசுவரூப அத்தியாயம்.

இவ்வளவுகானருளி யின்பமுடனன்பர்க்
கவ்வளவிலாததிரு மேனிபதனாலே
யெவ்வொளியுமானவனி லங்கியவருள்ளே
செவ்வொளிவிளங்கநட நின்றுசெயலுற்றான். (௧)

எண்ணமதிறத்தபர யோகவிசயத்தே
வண்ணமதிலாதபர மாகியமகேசன்
விண்ணினிடையேவிமல னானவரியோடுங்
கண்ணினெதிர்தின்றுநட மாடவவர்கண்டார். (௨)

வேறு.

ஏவன்மாயையித்தவல கெல்லாமாகியிருப்பதுவா
மேவனாலேநடக்கின்ற தேவன்பதங்கள்சித்தித்தே
பாவமானவஞ்ஞானத் தன்னுண்டாம்பயம்போகு
மாவலந்தப்பரம்பொருணின் ருடக்கண்டாரன்போடும். (௩)

வேறு.

நித்தியாயுருதவதில் வாயுவைகிறுத்திப்
பத்தியொசொந்தியை யடைந்தபரயோகத்

துத்தமர்சுளாதலுத யாத்தமனமில்லார்
சுத்தவொளியோடவ்வொளி கண்டனர்கடேயோர்.

வேறு.

கணமாத் தினாயிற் கழல்சைகொழுவுவா
ருணராமையழிக்கு முருத்திரனை
வணநாடரியானை யமாமுனிவர்
கணமாவெளிகண்டனர் கம்மிசையே.

வேறு.

சிரங்களாயிரஞ் சேவடியாயிரங்
கரங்களாயிர மாய்க்கரத்தேந்திய
வரங்கொண்டமு மோங்கியகூலமும்
பரந்தவேணியும் பான்மதிக்கண்ணியும்.

வேறு.

புண்டரிகவரியுடையும் பொன்னெளியாற்பூமகன்பே
ரண்டமெலாமாவரித்த வனவிரவியுயென்னக்
கொண்டிலகுமும் கண்ணுங் கூரொயிறுங்கொடிபெய
ருண்டருக்கொறிக்கின்ற ரொந்திகமுமோருருவும்.

நுனதான திருவருவிற் சகமெலாம்பிறந்துதன
சனலாலையழியமிக வத்சயமாம்படி காட்டி
யினமான தில்லாத விந்தவடிவந்தானே
யனையாரின்றாகாசந் சனிலாடியருளினனாள்.

ஞாலமெலாஞ்செய்கின்ற நாதனை ஞானச்சுடனாக்
காலவருவனைக்கலை எரியாவையுமாங்காரணனை
யாலமமாகளத்தனையிவ் வனைத்துயிர்க்குமதிபதியைச்
சீலமிகுயோகிகடஞ் சிந்தனையிற்றிகழ்த்தேசை.

உற்பவநோயுற்றவர்க ளொழிப்பதனாக்கொருமுருத்தாங்
கற்பகத்தையோகிகடங் காரணத்தையாரணந்தேர்
தற்பதத்தையாரண சத்திகடக்குச்சத்தியா
மற்புதவாதாரத்தை யமோசுந்தொழுமாசை.

வேறு.

ஆசாதழியாதிருத்தபா மாணந்தச்சையகிலத்துக்
கேகாதிபனையெத்தேவு மெல்லாமுனிவர்களுமிறைஞ்சி
நீசாவெண்ணுரினமலனை நிற்த்தியத்துவத்தையிரந்தரமா
மியோகாலடையுமுயர்ப தியையொளிகட்கெல்லாமுள்ளொளியை.

வேறு.

துறவினரறிவிடைத் தோன்றுஞ்சோதியை
யுறவினிலறிபவர்க் கெளியவுண்மையைப்
பிறிவினிலறிவரி தாயபெற்றியை
யறிவினையறிபவர்க் கருளுமண்ணலை.

வேறு.

பாசாலியாகியகருணை மாதேவனைமாமாதவத்தி
னோசை யொருகாலு மழியாச்செல்வமளிப்பவனைப்
பேசாபேதமற்றெல்லார் தானாயிருத்தபிரமத்தை
யோதாதுணருமியோகத்தையளித்தற்குரியவொண் சுடனா.

வேறு.

உருவோலிங்கருவோவென் றும்பர்க்குமுணர்வரிதாய்க்
கருவாகிரின்ற மெருங் கண்ணனகாரணனைச்
சொருபானந்தனைத்தனது சோதியுளத்தேதோன்றக்
குருவாகுத்திருமேனி கொண்டாடக்கண்டார்கள்.

வேறு.

கண்டமாயையையதற்குளே யொருவர்காணெணுவகை கார்த்
துதா, னண்டர்மாயையமறைத்து மீண்டுமெளியாகியாடி யரு
ளண்ணலை, வண்டுழாய்முடியான வச்சகலலோகயோளியை யிடத்
துலே, கொண்டுகோலமொடு கண்டமா முனிவர் கூட்டுணுவகை
கூடினார்.

வேறு.

தூரம்பையினுள்ளேயிதயக் குகையின்மறைத்திருக்கின்ற
பரம்பொருளேக்கண்ணலே பார்த்துப்பல்காற்பணிந்து
கார்தலையிற்றுவித்துத்தங் காதல்களையழிவுறின்
றுரந்தரவோங்காரத்தை யுச்சரித்தங்குபுரித்தால்,

வேறு.

பழுதிலீசன்முன் பாவகற்கண்டதோ
ரிழுதுபோல விதயமெலாமுக
வழுதுமன்பிடு டாடியும்பாடியும்
சொழுதுதோத்திரஞ் செய்யத்தொடங்கினார்.

வேறு.

ஆசமுறுமாருயிரீர் யவ்வுயிர்க்குமதிபதி
போகதுகர்புருடனுரீ துகர்விக்கும்புராதனை

யோகிகியுணர்பவனீ யுளந்தொறுநின்று ணர்கின்ற
வேகனீநின்மலமா யாவையுமாப்பரம்பொறுணீ. (௧௮)

வேறு.

கரணமெல்லாமொடுக்கினவர் காயத்தள்ளுக தியாகிப்
பிரமயோனியாயுள்ள பெருமவென் தும்பிறவா தாய்
மரண மில்லாநின் செம்பொன் வடிவேபரமாய்மற்றெதிலும்
பரமமாகியுயிர்க்குயிராய் நிற்கும்பரமாய்ப்பார்க்கின்றோம். (௧௯)

பரமானுவின் துருவாகிப் படைப்பாய்நீபல்லுலகுசுருந்
திராமான் னுலையுண்டாந் சிறிதிற்சிறிதாய்மிகப்பெரி திற்
பெரிதாய்நின்னில்வேறில்லாப் பெருமைகா ணும்பெருந்தசுமைக்
குரியாரொல்லாமொருநீயே வேறென நில்லென் றுணைப்பர்களால். (௨௦)

வேறு.

போதனுகியபுராணமும் புருடனைப்பொருட்கெலாமுயிராக
வாதிநான்படைத்தனையவன் படைத்தனைகிலமுமந்நானே
வேதமியாவையும்விரித்தனே யுன்னிலேமீளவுமனைத் திற்கு
மேதுபூசனையுளந்தொறு மில்லங்குநின் னியல்புகண்டனமெந்தாய். (௨௧)

வேறு.

இப்பிரமசக்கர மியங்குவதுமுன்பா
லப்பெரியமாயை யுடையாயமலரீயே
சிற்பரமயோகபதி திவ்யநடனாகின்
பத்மசரணங்கள் சரணென் றுபணிகின்றோம். (௨௨)

வேறு.

எந்தைநீபரமாகாசத் திடையுறுநிருத்தங்கண்டோ
மித்தலெப்பொருளுடானு யேகநீயாகிநின்ற
வந்தநின்மகிமாவைச்சண் டதிகயமாசவுன்ன
தத்தமில்பரமானந்த மனுபவித்தனுபவித்தேதம். (௨௩)

உன்னுமாமோங்கார முயர்முத்திக்கொருவிதைநீ
துன்னியுடனோறுந் தோன்றாமையரைத்திருத்தி
நின்னிடையெல்லாமாய நீமாய்நின்றெழுந்
வன்னியமாயுளவெல்லா மசத்தியமென்றவைகளால். (௨௪)

வேறு.

தோழுசருமறையெலாந் துதிப்பதுன்னையே
பழுதமுனிவர்கள் பணிவதுன்னையே

யொழிவறவுணர்பவ ருணர்வதுன்னையே
யழிவறநினைபவ ரடைவதுன்னையே. (௨௫)

வேறு.

ஒருமறையனந்தாகை கொண்டுன துருவமொன்றி
னருமையைறிவிக்கின்ற வப்படியரியவுன்றன்
பெருமையைறிவார்சாந்தி பெறுபவர்பெருதாரொல்லாங்
கருமயலுறுவார்சாந்தி கனவிலுங்காணமாட்டார். (௨௬)

வேறு.

ஆதிதேவனீயுலகனைத் துயிர்க்குமாதிரி
யீதேலாமமைக்குமண்ண லெல்லையற்றவன்பெம்
போதுமேவியென்றுமைம் புலப்படாதிருப்பதோர்
சோதியாகித்தமுத்த சுத்தனாயிருத்தியால். (௨௭)

படைத்திரீயளித்திரீ படைத்தயாவுமுன்னிலே
யுடைத்திரீயொருத்தனே யுணர்ந்துகொண்டிருத்திரீ
யடைத்திரீயுளத்திலே நின்னையையொளிக்குமா
தடைப்படாமென்றுநின் சரண்பணிந்துசாருகோம். (௨௮)

வேறு.

யோகியாகியுயிராகியுணர்வானுகி யிணையில்லா
வேகனுகியித்திரானு மரியுமயனுமீசனுமாந்
சேகிதாவுந்தாதாவுத் தீயுமதியுத்தினகரண
மாகிவெவ்வேறனைத் துருவு மானானவையறைதுவால். (௨௯)

அகிலவுலகுமிருப்பிடநீ யறியவேண்டெக்காரீ
சுலதருமங்களுந்வளர்க்குத் தாய்நீபுருடோத்தமன்றானீ
புகலுமரிநீபூ மகனீ புராரிநீயெப்பொருளுக்கும்
பகுதிநீயொழிவின்நி நிலையாய்நிற்கும்பரம்பரீ. (௩௦)

வேறு.

கரணமியாவையுங்கடந்திருந் கடந்துனைக்கண்டவாதித்த
வருணமானசின்மாதிரி நேத்திரமுதற்புலன்மனஞ்செல்லாப்
பிரமமேகமாம்புருடனோர் பிறிதிலாப்பெருமையாற்பேச்சுற்ற
பரமமான்முதற்பகுதிநீர்க்குணம்வெறும்பாழெனநிகழ்கின்றார். (௩௧)

வேறு.

ஒதுமொலியுறுருத் சுவைநாற்றத்தனக்கற்
ருதிமுடிவில்பா மாயசித்திதமாய்ப்

பூதமனைத்தினுக்கு முள்ளாய்ப்புறம்புமாஞ்
சோதிகிணையறிந்தார்துஞ் சார்பிறவாரால்.

(௨௨)

வேறு.

எந்தயோகிகளுநாடுகின்றபர யோகிநின்னடியிற்றைஞ்சுகோம்
மச்சமாதுயிலனந்தசத்தியுடையண்ணனின்னடியிற்றைஞ்சுகோஞ்
சத்தமின்னதெனநாமொறிய சம்புவேயடியிற்றைஞ்சுகோம்
பத்தமொன்றில்பரிசுத்தநம்பரம் பாதபங்கயமிற்றைஞ்சுகோம்.

(௨௩)

வேறு.

கூடுகின்றிருகுமிறைவரின் ஞானக்கூத்தினைக்கண்டு சும்பிட்டே
நாமெங்குண்களுன் றிருமேனியன்றி மற்றொன்றையுநாடா
வோடுமிம்மனமுமொழிவறகிறைந்த வுனையலதொருபொருளுணராப்
பீடுறுகமலமலர்ப்பதம்பணிந்தெம் பிறவிவோறுத்தனம்பிரானே.

(௨௪)

வேறு.

பவனேநின்னடிபணிகோம் பவோற்பவனையடிபணிகோந்
தவனேநின்னடிபணிகோஞ் சங்கரனையடிபணிகோ
மிவனையென்றிடவிங்ங் னெழுந்தருளும்போருளே
சிவனையெத்தேவர்க்குத் தேவனின்னடிபணிகோம்.

(௨௫)

வேறு.

காமனீறுசெய்கண்ணைவணங்குதுங் காலனூறியகாலவணங்குதுஞ்
சாமகீதனைநாளும்வணங்குதுந் தாளிலெந்தலையாரவணங்குதும்
நாமருபமதின்றியனைத்தமா நாமருபனைநாளும்வணங்குதுஞ் [தும்,
சேமமாகியவீட்டுளெந்தையாஞ் சிவப்பிரகாசனையென்றும்வணங்கு

வேறு.

உருப்பனேசவிதமாகியோருருவனு முருத்திரநினுன்குவார்
விருப்பனையவர்கடற்பெரும் பிறவிலெந்தநீறெழவிழிப்பதோர்
நெருப்பனேநனைவறப்படாவொரு ரிருத்தனேநிமலநெஞ்சகத்
திருப்பனையிறைவனே சிவாயநமவென்றுசேவடியிற்றைஞ்சுகோஞ்.

(௨௬)

வேறு.

எந்தையளவற்றதிரு மேனியையிறைஞ்சிச்
சிந்தைகளிகூருமளவிற் சிவனேநேரோ
யந்தமறுதன்னையருள் செய்யவருளாலே
வந்ததிருமேனியினை மாலினோடுகண்டார்.

(௨௭)

வேறு.

அளவிறத்தவனளவுபட்டிருத்தவவ் வருள்கண்
ளெம்வியத் துநின்றொப்பிலாவுருவுக ண்டிய்த்தோங்
களவொழித் துளங்காதலிக்கின்றதுன்கணாதீர்
வளமையின்னமுங்கேட்கவென்றடிவணங்கினரால்.

(௨௮)

மேலதானதன்பெருமையைக்கேட்கமேன்மேலுஞ்
சாலதாந்தவஞ்செய்த்தருதபோதனர்தமக்குக்
காலகாலனைக்கடவுளுந்தொழுதெழுங்கடவுண்
மூலமாதவன்றன் முகம்பார்த்துமேன்மொழிவான்.

(௨௯)

ஐந்தாவது

விசுவநுப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் = ௧௪௧.

ஆறுவது

சிவசத்தியின் செயலுணர்த்த அத்தியாயம்.

காதலான்முனிவர் கேண்மினென்பெருமை காணுமாற்றஞ்
கண்டதா, னோதலான்மறைபெனுள்ள வாறறியுமுற் பவிப்பதுவ
கென்றது, லீதெலாமுரிசெபெற்றி யங்குவதுமென்றது லழிவுமெ
ன்றது, லாதவாஸழிவிலா தறப்பழையுண நான்முழுதுமாகு
வேன்.

(௩)

வேறு.

அகிலபூதங்களுக்கும்த்தரி யாமியாய்நான்
சேலபூசமுமென்னுள்ளே சாரநான்ருங்கிகிற்ப
னிகிலமும்திலெங்கண்ணு நிற்பவனென்னவுமென்னைப்
புகலவும்படாதேயென்றிற் பொருள்பிறிதின்மையாலே.

(௪)

வேறு.

செப்பிடவொண்தெதிர் தெரித்திடவுமங்கட்
கெப்படிநிகழ்த்ததது வென்னுடையமேனி
யப்படியிருத்தவெனே மாயையதனாலே
யொப்பிடகினைத்திடு வோயுணர்விலாதார்.

(௫)

வேறு.

மேவியாதினுமுளனாய் வியனுலகைநடத்துவனான்
ருவிலாவென்றனாலே சகலகலகளுக்கே

மோவிலாவொருகூற்று லுண்டாகுமுலகனைத்து
மாப்பதாமற்றொன்ற லிருமையுமென்மாயையதால்.

நங்காதியிடைமுடி வற்றிருப்பேனென்மாயையினுற்
பாங்காகப்பகுதிபுமான் பண்ணினன்முற்பவத்தாமா
னாகாரமுதலாகவளைத்தும் விரிந்தனவதனா
லோங்காரப்பொருளாமென் னொளியின் விரிவுலகெல்லாம்.

வேறு.

கரியதாய்சிற்றில்வுலகினுக் கெல்லாங்கால சக்கரந்தனைநட
து, மிண்ணியகருப்பனாகுமார்த்தாண்ட நென்னிடைத்தோன்றி
னென்னாற், புரியும்வேதங்கனாகையுமொன்றாய்ப் பொருளதாய்
புராணமாய்ப்புணர்த்தி, கரியதிலரிதானான யோகதையுமடிவிய
யவற்களித்தனனால்.

வேறு.

எச்சநானுமெனையேகினைந்தவியல் பாலையென்னருளினாலயன்
சத்தநாடரியதிவ்வியமாமெனது தன்மைதானவதரிக்கிரு
னத்தமாதியிலென்னேவலாலவ னிவ்வகிலேலாகமுமமைக்கிரு
னரித்தநாணனளிக்குமாறுமிய நென்னில்வேறெனவிலாமையால்.

வேறு.

கடையுமதிக்கடிய காலவனலாய்சின்
றகடையவுருத்திர னழிப்பதுமென்னாலே
யுடையவலியாலுலவு முகையுடலுய்த்தே
நகடையமுதலானவை நடத்துவதுமென்னால்.

வேறு.

நெய்வங்களுக்கும்பி திரர்க்குஞ் செய்யும்பூசையாகின்ற
வலியர்கலியம்பாகஞ்செய் தனலோனளிப்பதென்னாலே
யுய்வத்தொறுதரத்தீ யாகுமவனுண்டனவெல்லா
பெய்வெத்திடாமென்னியமத் தாலேவேவித்திடுகின்றான்.

வேறு.

வருணனெனுமகிலசல பதியுமழைவரவுதவு
மருணனெனுமுலகுதிசுழ் வதசெயமலனுமிரித
கிரணெனுமுயிர் மிழ்வுகே முமவருள்பவனுமெம்
பாணமெனவிலானது பணிவகைசெய்தொழுகுமவர்.

வேறு.

மிக்கப்பழஞ்செயுமரக்கர்சோனிருதி யாசும்விண்ணவனும்க
விதா, மகப்பயன்றனை யளிக்கும்தசனு மாடகாதியள வற்றிடு

சுக்கப்பயன்செய் யளசேசனாமெனது தோழனுஞ்சுருதி சொன்னவா,
மகப்பயன்றனை யளிக்குமித்திரனு மற்றெனவல்செய்து வாழ்வ
ரால். (கச)

வேறு.

பொல்லாதபேய்களுக்கும் பூதங்களைத்தினுக்கு
மல்லாதகணங்களுக்கு மதிபதியாகியவீச
னல்லார்க்குநன்மைபெற நல்குவதுநாடொறுமென்
சொல்லாலேமற்றவர்க்குச் சொல்லவேண்டுவதுண்டோ. (கஉ)

வேறு.

அருத்திசெய்தங்கிரா வடிவணங்குவோ
னுருத்திரகணத்தி லுத்தமனியோகிகள்
வருத்தமதொழித்து வாழ்வாமகேவனுந்
திருத்தமாயென்னுடை யேவல்செய்துவார். (கங)

வேறு.

நக்ககருமங்களிலேநடத்து வதுஞ்சார்பிலர்பால்
விக்கமளித்திடுவதுவும் வினாயகனைன்னேவலினுற்
செக்கரித்தமரர்கள் சேருபதியாய்நானத்தான்
முக்கியமாமதுமுகனைன் னேவலையேமுயல்கின்றான். (கச)

வேறு.

மதியினுன்மிகுமர்சியேயாதி யாய்மன்னுயிரனைத்திற்கும்
பதியாளாகியப தின்மருமுலகெலாம் படைப்பதென்பனியாலே
திதிசெய்நாணன்றேவியாகிய திருசெல்வநல்குவதென்றன்
விதியினுலென்றன்பணியினுற் கலமகள்விமலவாக்களிக்கின்றான். (க)

வேறு.

வேமெரிநாகினுள்ளே வீழ்பவர்த்தம்மயந்தத்
தீமையினின் துசாவித்திரி யெடுப்பதுவுமென்னா
லோமெனுப்பொருளைநான யோகியர்க்குமையாம்விஞ்சை
யாமகளுருளுமாறு மலகிலென்னருளினாலே. (கசு)

வேறு.

படவாவரசென்னேவலாலுலகம் பரிப்பதும்பாவையுணின்று.
வடவையுண்பதுமென்னேவலாற் பதினும்மனுக்கள் பாலனமுமற்
றென்னாற், சுடருடையருக்கருருத் திரர்வசுக்க டொன்மருத்துக்க
ளச்சுனிக, டிடமுறமற்றுந்தேவர்கடத்தக் தேவையென்னேவலாற்
செய்வார்.

வேறு.

பொருவில்கின்னார்கருடர் கிம்புருடர்சாரணர்க்
தருவாசாத்தியர்சித்தர் விச்சாதாரியக்கர்
வெருவவந்திமெரக்கர் வேதாளபூதங்க
ளொருவரிங்கொழியாமனான் விதித்தவாறுறைவார்.

(௪௭)

வேறு.

நிகழ்ந்திடுங்கலைகள்காட்டைசணிமிட நீதிசெய்சாந்திரான்
முகூர்த்தம், பகர்ந்திடுமிருதுவாண்மொதங்கள் பக்கங்களென்விதிப்
படியே, யுசங்களுமனுக்கட்குள்ளவெல்லைகளுமுறைத்திடு பரா* பரா
ர்த்தங்க, ணிகழ்ந்திடுங்காலபேதமியாவையு நானியமித்தபடியிலே
நிலையாம்.

(௪௯)

வேறு.

உற்பவசராசர வியோனியொருநாலும்
பற்பலவதாகமொழி பாதலமனைத்து
மெப்புவனமும்பிரம ரண்டமவையாவும்
மிப்படியிருக்குமது வென்றனியமத்தால்.

(௨௦)

வேறு.

அன்னியமின்றியென்னிலேதோன்று மனந்தபின்னான்மகமா
யென், நன்னிடைநிகழும்பிரமரண்டங்க டனக்கொருமுடிவுதானின்
தான், முன்னிறந்தனவுமுடிவிலேயென்பான் முனைத்திடப்படுவதப்
படியே, யென்னியமத்தாற்றோற்றமு நிலையு மிறுதியும்பெறுவதிங்
கெல்லாம்.

(௨௧)

வேறு.

பூதமைந்திடுமெனமும் புத்திமமதைபூதாதி
யாதிப்பகுதியென்னியமத் தாலேயென்பாலாயிருக்கு
மோதிவந்தவனைத்திற்கு மியோனியாகியுளமாயை
பேதஞ்செய்வதென்னேவ லாலேயென்றிப்பிறிதில்லை.

(௨௨)

வேறு.

ஆகமெடுத்தவர்க்கெல்லா மதிபதியாமான்மாவாம்
போகநுகர்பரம்புருட னென்னேவல்புரிகின்றான்
மோகமெலாமதமாற்றி முடிவில்பரமானந்த
வேகவெனைத்தரும்விஞ்சை யென்னருளாலியங்குவார்.

(௨௩)

* பார்த்தம் என்றது - பிரமகற்பத்தின் அரை.

வேறு.

பலவுகாசெய்குவதென் பலபாசத்தியினு
லுலகமெலாமெனிலே யொழுக்கவெனுள்ளொழியத்
தலகுபரப்பிரம மாகியசோதியதா
யிலகுவனென்னிலே நில்லையோன்னியமே.

(௨௪)

வேறு.

தொல்லையுள்ளவென் சோதியைச்சுத்தமா
நல்லவன்பொடு நானுமக்கோதினே
னெல்லையுண்மை யுணர்ந்தவர்க்குற்பவ
மில்லையிலேயென் நிசனியம்பினுன்.

(௨௫)

ஆறுவது

சிவசத்தியின் செயலுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௮௬.

ஏழாவது

தத்துவநிசம் விபூதி அத்தியாயம்.

அனியமானதற் றறிகுவார்களபின்
செனியுறுதவா திகழ்ந்தேவனாக்
தனியனுவென் நன்மையோதநான்
முனிவர்க்கெண்மென முதல்வனோதுவான்.

(௧)

வேறு.

சிரத்தனமாய்மிகத்திரமாய்ச்சிற்சுகக்
சிரத்தனுவாவயிகாரமாய்ச்சதா
நிரத்தமாகிநிச்சனமாய்சித்தமாய்ப்
பரம்பரமானதென்பழையதாமமால்.

(௨)

வேறு.

சங்கரானுருத்திரரி லியோகிகளிற்சம்புநான்
பங்கமில்சீர்வசக்கடமிற் பாவகனுகின்றேனான்
மங்கையின்மலைமகனான் வலியவரில்வாயுவநான்
சிங்கமிருகங்களினுன் நினகாரில்விண்ணுவநான்.

(௩)

இத்திரானுநிமையவரி வியக்கரிவ்வச்சிரவனான்
சத்திரனானுராகையில் விரதத்திற்சத்தியநா

௩௦

ந க ர கீ தை.

னெந்திரத்திலில்லுநா னிலங்கியசாவித் திரியா
மந்திரநான்மந்திரத்தின் மாதவரில்வசிட்டனான்.

(௪)

ஞானமதினென்னுடைய ஞானநான் ன்ரு
யானையிராவதநா ஞச்சிரமத் தில்லறநான்
கானமுற்றுப்பறவைகளிற் கருடனாகதியதனி
லீனமிலாமுத்திரா னிராக்கதரினிருதிநான்.

(௫)

எண்ணுமதின்காலநா னெல்லையிலாமாயைபல
பண்ணுமலர்களிலிரான் பாசத்தின்மாயையுநான்
புண்ணியமாந்தீவுகளிற் புட்கரநான் புத்தத்தில்
விண்ணுநான் நத்துவத்தின் மிருத்தியுமாகின்றேனான்.

(௬)

சீத்தர்களிற்கபிலனான் நேகங்கடனிற்பிரம
மத்தனாமீசர்களின் மகேசனான்மறைகடனி
லுத்தமலோங்காரநா னூர்களில் வாரணசிரான்
நத்துவஞானிகடம்மிற சதூர்முகனுகின்றேனான்.

(௭)

வேறு.

கற்பங்களின்மாத்பரான் கணேசர்க்களிலேவிராயகனான்
சர்ப்பங்களிலேயனந்தனான் சாயம்புவுநான்மணுக்களிலே
வெற்புக்களின்மாமேருநான் விசுவகன்மாநானெனலாஞ்
சிற்பஞ்செய்யவல்லவரிற் சேருபதிகளிற்குகனான்.

(௮)

வேறு.

ஏவலார்களிலிராமனானசாரிந் பிரசலாதனான்
மேவலார்களெல்லும்வீரர்களில் வேளும்வீரபத் திரனானான்
ரூவில்சாமமறைதன்னிலத்தின் மிருசேட்டசாமமதுதானானா
னோவிலாதடைவிலேசுழன் றிடுமுகங்களிற்கிருதயுகமுநான்.

(௯)

வேறு.

நுக்கபிரசாபதிதம்மிற நக்கனானெக்கணங்களினும்
விக்கினவியுக்கனானான் வியாதனான்மெய்முனிவர்களிற்
ரோக்கசுத்தங்களிற் புருடசுத்தமாவேனான்சோதி
மிக்கவிஞ்சையாவையினுந் தன்னையறியும்விஞ்சைநான்.

(௧௦)

வேறு.

இன்னலர்த்தெறுபாபுதங்களி லோங்குவச்சிரமாவனான்
பன்னுமெல்லுக்களிற் பாமேசரிந் பாமேசனான்

னின்னுமிங்குவத்சிறந்தன யாவைமற்றவையென்னதா
மன்னுசோதியில்வந்துதித்தன வென்னவேமனம்மைம்மினீர்.

(1)

வேறு.

எத்தப்பிராணிகளுற்பசுக்க ளென்னப்படுமிங்குபதியான்
பத்தப்படுக்குமென்மாயா பாசமதனற்பசுபதியாய்த்
தொந்திப்பதுவீழ்ப்பதுவாமித்தொழிலென் வினையாட்டெனையன்
றிய்த்தப்பசுக்கள்கட்டுனர்க ளில்லையவீழ்ப்பார்களுமிலதால்.

(௧௨)

வேறு.

ஊறதாம்போகமே யூட்டிவிட்டிடப்
பேறதாயுயர்களைப் பிணித்தமாயைதன்
கூறதாங்கணங்களாற் கூறப்பட்டநா
லாறதாம்பாசம தறியக்கூறுவாம்.

(௧௩)

வேறு.

மனம்புத்திமமத்துவம் வான்வளிதீநீர்மண்ணெட்டு
முனையுற்றபகுதிகளா மூக்குவிழிசெவிநாமெய்
பனவற்றவாய்கைகால் பாயுருபத்தஞ்சத்தந்
சனுவற்றலுருச்சுவைநாற் றங்கனெனுத்தத்துவமும்.

(௧௪)

ஆசுவிலையிருபத்து மூன்றிவற்றுக்காதிதா
னாகியனாகியதா கியகிலத்தின்காரணமாய்
மோகசமுசயகுணமாய் முதற்பகுதிதேரியாமை
யேகமுமாந்தத்துவங்க ளிருபதுடனீரிரண்டாம்.

(௧௫)

வேறு.

ஒத்தமுக்குணங்களாம் பகுதியுத்தமஞ்
சத்தவஞானமாந் தமமஞ்ஞானமா
மத்திமங்கலப்பசா மற்றிம்மூன்றையும்
புத்தியின் விகாரமே புலப்படுத்துமால்.

(௧௬)

வேறு.

நருமபால மிரண்டளதப்புதந்
சருமையாகிய பாசமதா கிலு
மிருமையாதர வின்றியெனக்குநேர்
கருமமுத்தியின் காரணமாகுமால்.

(௧௭)

வேறு.

அறியாமைகாரம் வெறுப்பாமாயைகஞ்செறிதந்
பொறியாகப்புருத்தொருவர் போக்கரியபாசமிவை

௩௨

ஈ ச ர கீ தை.

மூலியாதவினைத்தனோயான் முடிச்சிட்டேயென்மாயை
பிரியாதென்பாலுந்தாம் பிறவிகளுக்கடியாக.

வேறு.

பின்னியபகுதியாம் பிரதானமாயையு
மன்னியபுருடனு மானுமாதியாய்த்
துன்னியவிகாரமும் தொல்லையீசனி
லன்னியமின்மையா லவனேயாகுமால்

வேறு.

அவனேபாசமவனேகட்டுண் டவனேகட்டுமதிபதியு
மவனேபசுக்களாகின்ற னனைத்துமாகியுள்ளானு
மவனேயவனையொருவர்களு மறிவாரில்லையனைத்திற்கு
மவனேயனுதிபுருடனென் வவனேயறிவாரைறகுவரால்.

ஏழாவது

தத்துவநிசம் விபூதியந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௦௪.

எட்டாவது

பிரபஞ்ச சர்வகாரண புராணபுருஷப்பிரதிபாதம்
அத்தியாயம்.

வருத்தியுமறைக ளீறறியுமன்னுயி
ரிரும்பவக்கடல்கடந் தேறவுப்ப்பதாங்
திருத்தியவுணர்வது செப்பவின்னமு
மருத்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்குவான்.

வேறு.

பகருபரமீசன்வெறுமொருவனில் பரமனெனுமாதிபகவனு
னிகரிலழியாதபிரமமயமாகி நிமலநிலையேயெனொழிவுறுக்
ககனவடிவானபிரமமெனிலியோனி கருவையுறமேவிவிடுவன
னகிலசகமாகவறிவருமென்மாயை யெனேவிதையனாகியமருமால்.

வேறு.

தேன்மாதியதாப்பகுதிபுரான் சிற்ற்தமான் பூதாதிமனத்
தன்மாதிகைகள் பேதங்க ளித்தியங்க ள்சமைத்ததனற்
பொன்மாலிரவிபலகோடி போலுண்டமபோதானே
டென்மாசத்தியெல்லையிலா வுயிருமுனதாயிழைத்திடுமால்.

வேறு.

எத்தயோனியிற்பிறப்பா ரியார்க்குந்தாயென்மாயை
தத்தையானெனவறிவார் சனைவினைதப்புவரா
லெந்தையாயெனையறியா திருப்பவொன்மாயையினற்
பத்தமாமியோனிடொறுந் பவித்திறத்துபதைப்பர்களால்.

பாங்காயவிச்சைகட்கும் பகர்பூதமனைத்தினுக்கு
மீங்காருமிலரிறைவ டொன்னையலாலியானேயா
நீங்காதவதிபதியாய் நின்றலகம்படைக்கின்ற
வோங்காருவருவான பிரமமெனவுள்ளேனும்.

பொன்றுகின்றபொருள்கடொறும் பொன்றுதேபுரையறநா
னின்மதறித்தவனென்னை நோகவறிகின்ற
னன்றியுமிங்கவன்றன்னைத் தன்னுலையறிந்தழியா
தென்றுமுளபரமபத வின்பமடைந்திடுகின்றான்.

தங்கையறத்தத்துவங்க டன்னுடையதுண்மையுமென்
னங்கமெனமொழிகின்ற வாரிளையுமகிலத்தின்
பங்கமறுபகுதியுமப் பகுதிவினியோகமுமென்
றிங்கெனதுநிலையறிந்தா னென்னையடைந்திடுகின்றான்.

வேறு.

இறைவனுக்கனாதியா யிலங்குபோதமு
மறிவதுமுமுதையு மனத்தசத்தியு
நிறைவொடுததந்தா ரித்தசத்தியென்
றறைவர்களறிபவ ராறுமங்கமாய்.

வேறு.

துன்னியதத்துவங்க னெனதுவல்லனதாநுகர்வேன்
வண்ணமிலாமனமொதென் மாத்திகைகண்மற்றதுக்கு
மென்னுவதாமிவையடியா மியாதினுக்குங்காரணமாய்ப்
பண்ணுவதுபகுதியதன் வினியோகம்பத்தமதாம்.

வேறு.

ஆரணமந்தவுண்மையிற்காப்பதாகு மென்றறைத்திடப்பட்ட, வேரா
ணவின்றியுள்ளவெப்பொருட்கு மியோனியாதொன்ற திவ்வுலகின்,
காரணமந்தப்பகுதியிலதனைக் கடத்துமேலாகுமொன்றான, பூரண
மானமகேசனென்றுணாக்கும் பொய்யைதீர்பாமனும்புருடன்.

வேறு.

மோகமாழலக முற்றினுக்குமொரு மூலமானதெரி யாமையும்,
போகமாசெயும் விருத்தியும்பொரு ளனைத்தையுத்தரு புராணனு;
யேகனாகியிறை யாகிவானமென வெங்குமுள்ளபரமீசனா, மியோகியா
யுள வொருத்தனையென வொருக்கிமா'மறை யுரைக்குமால். (கக)

வேறு.

பாகமென்பர் பகுதிப்பரமனே
டேகமென்பர் சிலரணுவுக்கணு
வாகிமற்றது மப்படியாமென்பர்
யோகியுள்ளதெலா மென்பதுண்மையாம். (கஉ)

வேறு.

என்னை யுறநினைப்பவரி லெக்கேனுமொருவனவன்
றன்மதியைக்கடந்தருளார் றன்னிதயக்குகைதன்னிற்
பொன்மயனாய்ப்புராணமாம் புருடனாய்ப்பொருத்தமெனி
லன்னியமதறவறிவா னவன்பரமத்திடையடைவான். (கங)

எட்டாவது

பிரபஞ்ச சர்வகாரண புராணபுரஷப்பிரதிபாநன
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௧௬.

ஒன்பதாவது

மாயாவிகார அத்தியாயம்.

நின்மலமாயவிகாரியாய் வேறுபடாடிகளானாய்ச்
சின்மயனாய்ரித்தனஞ் செவனே நீஜேகத்தான
தன்மையினையருளென்னத் தபோதனகோர்தனையொழிய
வின்மையினுணப்பரிசை யின்னமவர்க்கெடுத்துணாப்பான். (க)

வேறு.

என்னொழியவில்லைசக மியானவ்வுருவல்லே
னுன்னிலொருமாயை யுலகுக்குமுதலாகு
ளுன்னுருவமானவெனை யன்றியதுநாளுந்
தன்னியல்பினுணிகழ் வுறத்தருவதன்றால். (உ)

வேறு.

யாதொன்றொருவராலேனு மறியப்படாதவியல்பாமென்
னாதிமுடிவின்றியசத்தி யந்தமாயையதனாலே

பேதவுலகமுண்டாகிப் பிறங்குமதனாற்பிறர்க்கென்றும்
போதப்படாதவென்னாலா யுள்ளபொருளிப்பொருளெல்லாம். (ங)

வேறு.

கோதியானத்தமாகுமெனத் தோன்றிடாவேதொல்லே
யாதிகாரணமாமென்றே யறைவர்களறியவொன்றாய்
நீதியாய்ப்பரமானந்த நிமலமாம்பிரமநானே
பேதியாவென்னில்வே னுண்டாவதுபிற்தொன்றில்லை. (சு)

வேறு.

அன்றியின்மையறிந்தவராதலா
லென்றுமிச்சகத் தானதுமியானென
வொன்றுமாகி யுலப்பிலனைத்துமாய்
நின்றல்கண்டிவர் நிச்சயித்தார்களால். (ரு)

சின்மயானந்த மாய்த்திகழ்கின்றதோர்
தன்மையாய்ப்பர மாகியசாந்தமாய்த்
தொன்மையானசுடரால் விகாரமொன்
றின்மையாமெனக் கேதமொன்றில்லையால். (சு)

வேறு.

எனந்தமற்றவேகமேனி யெண்ணில்பேதமாக்கவற்
றனத்தசத்தியென்னிலே யவற்றின்மாயையாதியா
வனைந்தவந்தமாயையான வானிலேமனத்தினு
னினைத்திடப்படாதவல் வியத்தமாகிநிற்பனான். (எ)

வேறு.

சத்தியொன்றாலேயானுந் தக்கசாயுச்சமான
முத்தியுண்டாகுமொன்றான் முழுதுசெல்வமுண்டாகுந்
சத்தியாரிற்பெதல்லாஞ் சிதையுமொன்றாலேயெல்லா
நித்தியமாகவென்ற னியமத்தானிசமூமன்றே. (அ)

வேறு.

மத்தியமாய்ப்பராஞ்சுடராம் மண்டலத்தான்மண்டிதமா
யத்தகமக்கரமாகி யறிவரிதாமனாதி யாம்
வித்தகமாம்விட்டுவின்மெய்ப் பரமபதம்விச்சகையெனுந்
சத்தியினுணிகழுமிது தக்கோர்களறிவர்களால். (க)

உடுக்குமடையினப்போல வலகமியாதொன்றிற்குறுக்கு
நெடுக்குமாகுகிலமுமாய் நினைத்தற்கரிதாமியாதொன்றின்
மடக்குமவாக்குத்தான்செல்ல மாட்டாமையினற்பவக்கடலைக்
கடக்கும்பிரமவானந்தங் கண்டானடுக்கங்காணுதல்.

(௧௦)

ஈனஞ்செய்யுமஞ்ஞான விருளைக்கடந்தமேலான
பானந்தனக்கேயுளதான பாமயொளியாம்பரம்பரனை
ஞானந்தன்னுல்வேறறவே நானென்றறிந்தநல்லேவானவ்
வானந்தமதாம்பிரமமயமாகி வீடேயடைகின்றான்.

(௧௧)

வேறு.

ஒப்பதுமிக்கதுருறைந்தவொன்று தனையொழித்தில்லா
தெப்பொருளெவ்வொளிகட்கு மெவ்வொளிதானொளியாகுஞ்
சம்பரமாகாயத்தே திகழ்கின்றவதுதெளிந்த
வப்பெரியோனானந்தமாய்ப் பிரமமாகின்றான்.

(௧௨)

வேறு.

உலகங்கண்முழுதுந்த னுளதென்னவுளதா
யலகின்றியழிவின்றி யறிவின்றியமிர்தா
யேலையொன்றுமறநின்ற பரவிற்பமிதிவே
நிலைநின்றவவனின்ற நிலையென்றுமழியான்.

(௧௩)

வேறு.

புன்மயகோசமுள் புக்கொளிக்குளே
நன்மையதாகிய ஞானக்கண்ணினுற்
சின்மயமாய்த்திகழ் தேசைநோக்கிய
தன்மையால்வியோமநற் றுமங்காண்பரால்.

(௧௪)

வேறு.

அப்பரந்தன்னைத்தன்பா லனுபவித்தனுபவித்தா
ரொப்படிக்கண்டாருள்ளத் திலங்குமாமுனிவரந்தச்
செப்பருமின்பமாய்த்தன் மேசினுற்றிகழ்த்துசன்னோ
டொப்பறுமவனையார்க்கு மும்பனென்றுணரப்பட்டான்.

(௧௫)

எங்குமுளனாயிறையா யேகனையெல்லாப்பு
தங்கடொறுமறைத்திருக்குத் தன்மையனாய்ச்சராசரங்கட்
கிங்குயிராயுள்ளாகு மிவைவனெருவனையுமறிந்
தங்கடைவாரசாந்தியினே யடைவால்லாதவாடையார்.

(௧௬)

வேறு.

முநமொடுகிரிவந்தன் முடிபத முடிவின்றாய்க்
குடைமுழுதினானிந்தே குறைவறவுலகெல்லா
மகமொடுபுறமேவுந் தழிவறுநி யாகும்
பகவனிலயலாகப் படுவதொர்பொருளின் றுல்.

(௧௭)

வேறு.

மாசடைமனத்தர்தம்பின் மறைப்பதாய்மாசிலாத
தேசடையோகிகட்குந் தெரிந்திடப்படாததான
விசனானெனதாஞான பிப்படியருளினிலே
பேசினனுங்கட்கென்று பெருந்தகையருளிச்செய்தான்.

(௧௮)

ஒன்பதாவது

மாயாவிசாரவந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௩௭.

பத்தாவது

தத்துவதரிசன அத்தியாயம்.

துக்கரங்குறியில்குறி சூக்கரூனைதெரியி
லக்கணஞ்சகல வலகத்தினங்குரமவ்
வக்கரம்பரமபத மப் பரஞ்சுடர்பிரம
நிர்க்குணம்பரவெளியி விச்சயம்பெறகிகழும்.

(௧)

வேறு.

ஒப்பரும்பரதத்துவத் தொப்பிடுஞ்சருதிக்கலை
கப்பறும்படிபுத்திபிற் கற்பிதங்கள் கழற்றிமெய்த்
தப்பருந்தவாசித்தமெய் தற்பரந்தனிலற்றதிங்
கப்பரம்பிரமத்தினுக் கத்தைவிங்கமெனப்படும்.

(௨)

வேறு.

அறினிலிப்பிறிதெல்லா மறிவெனலறிவாகும்
பெறவரிதிதில்லாற் பிறிதினிலவெளியில்லேன்
பிறனியதறுஞானம் பெறவரிததனாலே
மறனியதுறுமாயா மயலலதிலையெல்லாம்.

(௩)

ஈசரகீதை.

வேறு.

நின்மலமாகி நிரஞ்சனமாய்வே
நின்மையதாய விகாரமிதாமித்
தொன்மையதாகிய சூக்குமஞான
மென்மலமில்லுரு வென்பரநிந்தோர்.

வேறு.

யோகினி லுளமென்பா லொருபடியுறவைத்தே
யேகவெனிலைகண்டா ரவொன தியல்கண்டார்
பாகமதறுமொன்றும் பலவுருவமுநானே
யாகவுமெனையன்பா லறிஞருமயலன்றால்.

பேறுறுபிரமானந் தழுமதுபெறுதாமும்
வேறுறவறிகின்ற ரவர்விழிமறைகின் றார்
கூற்றவவிகாரங் கூடியவிதைதாமா
பூற்றவுணர்கின்ற ருண்மையபுணர்கின்றார்.

வேறு.

பங்கமில்சீர்பரனுடைய தாதித்தன்பான்மையினை
யிங்கொருவர்க்கறிவரிய தாகியதவ்வியத்தத்தை
யெங்குமுளதாய்த்தம்பா லிலங்கியபேரின்பத்தைத்
தங்களிலேநிலைபெற்ற சாந்தராடைந்திருப்பார்களால்.

வேறு.

மெய்த்தகவீடிது விமலமாய்ப்பரி
சுத்தமதாகிரித் தொந்தமாயொரு
பெத்தமில்பிரம ரூபத்திம்பேதியா
வுத்தமமெனது சாயுச்சுமென்பரால்.

வேறு.

ஆதியுடுவுமந்தமுமிலாததொன்
றேததுவென்ற பரமீசனானநா
ளீதியிலேனையறி நிமலநித்தனும்
பேதமில்லெனப்பெறும் பிறவிபின்பெறான்.

சுத்துவநீசன அத்தியாயம்.

௩௩

வேறு.

தபனனொளிபெருகிரவி சசியுடுமினடையச்
சிவனிசுழ்வினிகழ்வுபெற சிறிதுமிவர்க்கழா
ரவனுடையவொளிகொடொரு வொளிதிகழுமசையா
வ்வனதொளிகிறிதுபெறி லீவர்க்கிழ்வுபெறுவார். (௧௦)

வேறு.

உதியாமலென்று மொழியாமைநின்ற வொளியாகியென்
றுமுளதாய்த், திதியாய்நிறைந்து தெளிவாகியங்கோர் செய
லானதின்றி யருளான், மதியாளர்தங்க ளகமேயகண்ட வடி
வாய்நிகழ்ந்தவடிவே, பதியாகியென்றுமழியாமைநின்ற படி
யாகிநின்றபரனான். (௧௧)

வேறு.

நித்தமனந்தரிட்களமின்பநிமலஞ்சற்
சித்தமுதந்தற்சிவமெனும்வேதத்திரளெல்லாஞ்
சுத்தனையந்தச்சுருதியினந்தத்துணிரெஞ்சத்
துத்தமர்தந்தமுளமதுணர்ந்தாரோமன்றே. (௧௨)

வேறு.

தாராகாயம்பவனம்புத் தானனல்லனீராதார
னோராதானபிராணதி யெல்லாவாயுவினுருவல்ல
னோராகாசன்மனம்புத்தி யுறுமொருசேதனமவனல்லன்
பாராகாரயோகத்திலகிய கேவலனாகும்பரமீசன். (௧௩)

வேறு.

எல்லாவேதத்துமறைந்திருப்பதுவாயா வர்க்குஞ்
சொல்லாதபரஞானமுங்களுக்குச்சொன்னேனா
னல்லானிப்பரயோகஞானத்தாலேநலிவொன்
றில்லாதவிடத்தடைவானெனவியம்பியருளினான். (௧௪)

பத்தாவது

சுத்துவநீசன வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௩௧.

இடர்ப்படுபிறவிதீர்க்கு மியார்ச்சுமெட்டாததாதி
யுடைத்தனதொளியினுலே யொளிர்வதாயுள்ளனானச்
சுடர்த்திருவுருவமான சொருபனையாதொன்றிலே
கிடைத்திடுமந்தயோகங் கேண்மினென்றருளிச்செய்தான். (1)

வேறு.

யோகவெரியோரிமைப்பிலே யாதுவையுமெரிப்பதாந்
தேகமொழியுமீழ்முத்தியே சேருமுணர்வுசெனிப்பதா
மியோகமுணர்வையொழித்துறா போகமொழியவுணர்ச்சிதா
னாகுதலவீதுளத்துளா வியாவனவனையளிப்பனான். (2)

வேறு.

ஒருகாலிருகான்முக்கான்மற் றுள்ளகாலமுள்ளத்தை
வருகாதலினையோகத்தே வைப்பார்மகேசுரொனப்படுவா
ரரிதாமிதனைமாயோக மபாவயோகமெனவறிஞ்
சிருபாலாகவியம்புவரவ் விரண்டுமிருக்கும்படிக்கேண்மோ. (3)

வேறு.

தானினையுமாறிய தத்துவமியாதொன்
ருளிகழ்வதாகுமத பாவமெனுநியோகம்
வானியலதாகியொரு வத்தவுநிலாதாந்
குனியமதாகவறி கின்றனர்ஈகேயோர். (4)

வேறு.

மயலிலாயாதிவொரு மலமிலாதானசுக வடிவதாமாசி
லொளியா, மயலிலாவேகவெனை யயலெனாதேகபென வறினை
மாயோகமதுவா, முயலுமாறுசெய்பென முடிவிலாநூல்கள்
பல மொழியுமியோகாடன்பெலா, மியலுருதாமரிய விதனி
லோர் * சோடசுய மிசையுருதாசுமியல்பால். (5)

வேறு.

சுத்தமாயென்னைக்கண்டெத் தேற்றமுந்தோன்றாதான
வுத்தமபோகமெல்லா யோகிலும்பரமயோக

மத்திறமின்றியென்னை யாயிரங்கோடிகாஸஞ்
சித்தமதொருக்கொஞ்ஞ் சிந்தையிற்றிசமுக்காணார். (6)

வேறு.

அயர்வறுயோசலா தநிகையாதன
மயலறவிந்திய மடக்கல்வாயுளின்
சயமிகுசியான தாரணைசமாதியு
மியமமுநியமமு மெட்டுமங்கமாம். (7)

வேறு.

திருக்கிலாதிரமச்சரியமெய்
யுணர்க்கைகள் னமொழிகையின்னாசெயா
திருக்கையாதொன் றமேராமையென்றிவை
சுருக்கமாகயமென் னுசொல்வரால். (8)

வேறு.

மனத்தால்வாக்காற்காயத்தால் வாதையாவதியாதேனு
மனைத்தாருயிர்க்குஞ் செய்யாத தகிஞ்சையாகவறிகனி
தனிற்றுன்பரமாத்ருமமிலை சாருமின்பந்தானுமிலை
யெனைத்தாம்விதியிலுயிர்க்கின்னா செயினுமதுவுமினிகேயாம். (9)

வேறு.

உளவாறுவாசெய்ருணா செயுமாறொழுதுதருன்
வளவாய்மையதெனகாடினர் மதியான்மிகு மதியா
ரளவாரகிலமும்வாய்மையி லுளதாதலினதுதா
னுளவாசகவீனையாலுடை யவனியாவையுமுடையான். (10)

வேறு.

மறைவினிலாகினும் வலியினிலாகினும்
பிறப்பொருள்வவ்வுதல் பெரியகள்ளமாம்
கறையுறுமரிவையர் திறங்கனாநிலும்
பிறழ்வறமறப்பது பிரமசாரமாம். (11)

வேறு.

அரந்தைமுழுந்திடவாபத் தடைந்திடினுமன்பாலே
பிரந்தொருவனீந்திடினு மேராமையேராமை

வருந்திமனத்தாசையற மடக்குவான்மாசற்ற
நிரந்தரமாயியமமிவை நியமமினிதிகழ்த்திடுவாம். (கஉ)

வேறு.

படர்தவம்வேதனால் பயிறல்பத்தியாற்
கடவுளைவழிபடல் கருதிநெஞ்சினே
டுடலுறுதாய்மைசந் தோடமோங்கிய
சுடர்மிகுதியமமாய்ச் சுருங்கச்சொல்வரால். (கங)

வேறு.

பவமாந்நோவுகெடநோன்பு பலவாலாக்கமெலிவிக்கை
தவமாகுவதுவேதாந்தஞ் சதருத்திரியந்தாரகமாஞ்
சிவமாகியமந்திரம்பலவின் செபமத்தியானஞ்சிறந்துள்ள
வவமானதிலாவதன்பேத மறிவாரறையும்படிக்கேண்மோ. (1)

வேறு.

வாசிகமுபாஞ்சுமானதமென்று மதிலொரொவ்வொன்
றினுக்கொன்று, தேசுடைத்தென்று செப்பினர்பிறர்க்குத்
தெரியவேசெபித்திடுஞ்செபந்தான், வாசிகமுபாஞ்சுவாயித்
முடித்தன்மாத்திரமானதமடங்கி, யாசறச்சிந்தைசெய்தலொ
ன்றினுக்கொன்றாயிரமடங்குநல்லனவாம். (கரு)

வேறு.

சூடினனொண்டலம் பாவங்கூடல்சந்
தோடமென்றறிஞராம் சொல்லப்பட்டதா
லாடுறுதாய்மை தானகம்புறம்புள
தோடமதிரண்டையுந் துடைத்தலென்பரால். (கங)

வேறு.

தோயமுமண்ணுமாக் கொண்டுசுத்தமாக்
காயமேவியமலங் கழுவப்பட்டதாம்
வாய்மையமுதலதா மனத்தினுஞ்செயுந்
தூய்மையையுள்ளந் தூய்மையென்பரால். (கங)

கந்தநன்மலர்கொடு காயபூசனை
வந்தனைசெயல்புகழ் வாக்கின்பூசனை
பந்தனையறமனம் பத்தியாற்செயுஞ்
சுந்தனைநியதமுஞ் சுவன்றன்பூசையே. (கஅ)

வேறு.

புராதனரோதியவியம நியமங்கள்புகன்றனமேற்
பிராணனதின்யாமமது பேசுபிராணுயாமம்
விராஸ்யுடலுறும்வாயு விளம்புவர்கள்பிராணனென
நிரோதனமேசெயலதனை நித்தலுமாயாமந்தான். (கக)

வேறு.

மந்தமுத்தமமத்திமமென்றுயிங்
கந்தநற்பிராணுயாமமறிபவர்
சந்தமுற்றசகற்பவகற்பமாய்ச்
சுந்தையுற்றிரண்டாகவுஞ்செப்பினார். (உ0)

வேறு.

மந்தமாறிருமாத்தினாமத்திமோத்தமங்க
ளந்தவெல்லிரட்டியிரண்டுன் மாத்திரையடக்கல்
கந்தவேர்ப்புறுங்கம்பனங்கிளம்புகையிவையா
னந்தமாச்செயுமொன்றினுக்கொன்றுன்மையதாம். (உக)

வேறு.

அகற்பமல்லதாமந்திரமகத்திலேயானவாயாமந்தான், சக
ற்பமாம்வியாகிருதியோங்காரஞ்சாவித்திரிதனைமுக்கால், வகிக்
குமெல்லையாமிடம்வலம் வழங்கியவாயுவைவலியுறவலத்தான்,
முக்ககவென் றறிந்தவரியோகத்திலே முயன்றிட மொழிந்தா
ரால். (உஉ)

வேறு.

ஏசதுறுமலிடத்தில்வழங்குகை
மாசதுறுமல்வலத்தினில்வாங்குகை
யாசதறத்திதியாகவடக்குகை
ரோசகபூரககும்பகமென்றார். (உங)

வேறு.

இந்தியமீட்சிதானே யிசைந்திடும்பிரத்தியாகாரங்
கந்தரமியநெற்றி கபாலநாகிகளிலொன்றிற்
சந்ததஞ்சிந்தைவைக்கத் தாரணைதரித்ததேக
சுந்தனையொழுங்கொன்றோடே சேர்ந்ததுதியானமாமே. (1)

வேறு.

ஐதுமால்மபன மொன்றுமின்றியே
போதமும்போதகப் பொருளுமென்றுணர்
பேதமதன்றியே யிநுந்தபெற்றிநம்
சாதனமாகிய சமாதிமென்பரால்.

(20)

வேறு.

தாரணையாயாமத்திற் றகுதிபன்னிருமடங்கார்
தாரணைதன்னிற்றிபானந் தானுமப்படியேநன்றூர்
தாரணிதன்னின்றுநான சாதனமாஞ்சமாதி
யேரணிதியானந்தன்னி லேற்றமிப்பரிசேயென்பர்.

வேறு.

விவத்திகம்பெற் றிருக்கைவினாந்தெழுங்
கவற்றிதீர்வுறக் கற்பித்தவாகன
மவற்றினெல்லே யறைவரிதந்தநற்
சுவத்திகம்பத்ம மிபாதினுந்துய்யவாம்.

(21)

வேறு.

இருதடைமேலே யீரடியேனும்
பரமநிருப்பது பதமமகாரு
மொருபதமேலே யொருபகர்வைக்க
மருவலிருப்பது மத்திமமகாமு.

(22)

வேறு.

தடித்தவருசா னுக்களின்சந்துற
மடித்தவந்தரத் தள்ளைமறையவைத்
தடித்தலங்கஞ்செவ் வேசெலவாங்குறத்
தொடுத்திருத்தல் சுவத்திகமாவதே.

(23)

வேறு.

நீரினுற்செழும்பதானவவ்விடங்க னெருப்பினுல்வெந்
தவவ்விடங்க, னுருசெந்துக்கடுற்சனாந்துரால ருதிர்ந்திருசருந்
புற்றிடங்கள், கோரமாய்ப்பங்களுள்ளிட மிடிந்த கோயினுந்
சந்திகன்மயான, மாரவாரங்களுள்ளிட மசுத்தமலக்கணுமன்
த்தினுக்கதனால்.

(24)

வருத்தமாயுடல வாதையைப்பற்று மனமதுநடுநடுங்கி
ட்டுப், பொருப்பினிற்ருககல்புண்ணிபதேசங்கோயில்கணதி
களின்ககாக, ளிருப்பதுமனைதா னூர்வதுகடிப்ப தின்றியே
காந்தமாயுள்ள, வொருத்தருமறியா விடத்திலேயென்னை யுன்
னுவான்மனனொருப்படுவான்.

(25)

வேறு.

உன்னருமியோகொருப் படுவன்முன்னரே
யென்னருள்பெற்ற யோகீர்தம்மையுஞ்
சென்னியால்கினாயகன் றனையுந்தேசிகன்
றன்னையுமென்னையும் வணங்கிச்சாருவான்.

(26)

வேறு.

தனியிலிருந்துபயமின்றிச் சாந்தனாகத்தனக்கிசையு
முனிவர்மொழியுமாதனங்கண் மூன்றினென்றிலேமூங்கி
னுனியைச்சுறிதேகண்விழித்து நோக்கியானோக்காதே
யினியதன்பாலேயிருந்த வெண்ணைப்பாவிடபதியோகம்.

(27)

பங்கயந்தலைக்குமேலே பன்னிருநிரலிற்கற்பித்
தங்கதற்கறமென்மூல மறிவதுநாளமாகுந்
தங்கிடுஞ்செல்வமெட்டுத் தளநிறத்தவளமாகு
மிங்குதன்வலிவைவராக்கிய மெனப்படுதாதிதன்கண்.

(28)

சுகலசத்தியுமுடைத்தாய்த் தமனியமயமாய்த்தாரம்
புகலுமெப்பொருளாயென்றுப் பொன்றுறுதாகியெங்குந்
திகழொளித்திரளாயுள்ள தெய்வமாய்த்தெரிக்கொணாதாய்
நிகழுதற்பரத்தினேனோ நித்தலுநெஞ்சைவைப்பான்.

(29)

வேறு.

மிக்கபரஞ்சுடரான விமலையும்கிளம்புற்ற
வக்கமலத்தேதனையு மயலாகாவகைநினைவா
னக்கரமாம்பரமாகா சத்துவனைத்தானெங்கு
மொக்கநினைந்தேபின்னை யொன்றுநினையாதொழிவான்.

(30)

வேறு.

யாவருமறிவரி தாயபாவனை
மேவுறவினம்பினன் வேறுமின்னமோர்

பாலனைகேண்மின்முன் பன்னுபங்கயப்
பூவினையுன்னியப் பூவினுள்ளதாம்.

(௩௭)

அன்னியமறவன லோனைக்காட்டிய
பன்னிப்புருடனும் பஞ்சவிஞ்சுகன்
தன்னையேசகலகத் தாவாத்தன்னுரு
வன்னியின்சிகையதா மதித்துநோக்குவான்.

(௩௮)

வேறு.

அவமறுபுருடன்ற நகமுறவறநன்ருச்
சிவமமலமதாகித் திகழ்தருபரமான்மா
வுவமையிப்பரனுமென் னுனாயினி லுணருந்தத்
துவநிலைகுலையாவச்சுநமெனமனம்வைப்பான்.

(௩௯)

வேறு.

அப்பரமான்மாவுள்ளே யதனுக்காதாரமாகி
நிற்பதாய்ப்பரமமாகி நிரஞ்சனமாகியுள்ள
வொப்பருமகேசனேக வருவனுயுன்னியந்தத்
தற்பரந்தனனோடொன்றுத் தன்மையனுகச்சார்வான்.

(௪௦)

சொன்னதத்துவங்களுள்ளாஞ் சோதனைபண்ணிப்பின்னைப்
பின்னதத்துவமொன்றில்லாப் பிரமநானெனநினைந்து
பன்னருமோங்காரத்தாற் பரமமாம்பரமாயுள்ள
வெண்ணிலேதன்னைவைத்திங் கென்மயமாகியுள்ளான்.

(௪௧)

வேறு.

நலங்கொள் ஞானநீராடிநல்லாகுதி
துலங்குநீற்றையுத்தாளித்துமந்திர
மிலங்குமங்கிமுதனினைந்தீசனைப்
புலங்கொள்சோதியின்புஞ்சமாயுன்னுவான்.

(௪௨)

வேறு.

அசுரமமேலிலதியாசிரமமாகத்
தேசுதருமாமறையினி னுகடெரிந்தே
பாசுபதயோகுபசு பாசுமறநேரோ
பேசினனிதாருமறியப்பெறுமதன் றால்.

(௪௩)

வேறு.

பிறிதறுமெனதுசாயுச்சம்பேறதா
மறைபொருள்கேவலம்வழங்கிடாரிது
வறமுயலந்தனார்தம்மிலின்பிறிற்
துறவுதுபிரமசாரிகட்குஞ்சொல்லலாம்.

(௪௪)

வேறு.

பரியுமகிஞ்சைப்பழிதீர்பிரம
சரியந்தவந்தருசந்தோடமுண்மை
யுரியபொறைதூய்மையுண்டென்றிருக்கை
யரியவிரதத்துக்கங்கங்களாமால்.

(௪௫)

வேறு.

எண்ணியவிவற்றிலொன்றினனுவன்
றண்ணியனாதலாற்றானதைநமுவினான்
புண்ணியவினையிலோர்பொருந்தவென்னைபே
கண்ணியவிரதமெஞ்சாமற்கைக்கொள்வார்.

(௪௬)

வேறு.

ஏசிலிந்தவியோகாலெனையடைந்
தாசைகோபம்பயமற்றவான்மராய்ப்
பாசுமற்றெனைப்பாவித்தபாவத்தா
லாகிலென்மயமானானேகமால்.

(௪௭)

வேறு.

எப்படியார்தினைந்தடைவரியானவர்க்
கப்படியானிகழ்ந்திடுவனாதலா
லொப்பருஞானமெய்யோருளத்தெனைத்
தப்பரும்பூசனைசெயவேதக்கதாம்.

(௪௮)

வேறு.

பொய்யில்பத்தியாற்றுவாற்போதம்பொருந்தும்புத்தியினுத்
செய்யும்பூசையேபூசை செய்யுந்தொழில்களெல்லாம்விட்
டய்யம்பண்ணியுண்டொன்று மாகைப்படாதாருனையடையு
முய்யும்பரிசுமறைந்தபொரு ளுங்கட்கிரங்கியுரைத்தனனால்.

வேறு.

பத்தியையென்பா லுடையா நெவ்வுயிர்க்கும்பரிவுடையா
 நெத்தலந்திங்கடையா நெடுங்கியவுள்ளமதுடையான்
 புத்திமனமென்பாலே பொருந்தியபாவையுடையா
 நெத்தலையும்பொறையுடையா னியாவரினுமெனக்கினியான்.

பன்னியயோகொழிவில்லான் பற்றிலான்பாவகத்தோ
 ரின்னலிலானூரம்பித் திடுவதொழிவதிலான்
 றன்னவெருவுகலொன்றும் றன்னவெருவறுனில்லா
 நென்னதியானெனவில்லா நென்னுமெனக்கினியான். (ருச)

வேறு.

தியருறுதசந்தோடமேவியே
 செயலெலாமுதாசினனாகியே
 யயலராயினூரன்பரின் நிவா
 ழியல்பிடுமெனக்கினியனாயினான். (ருஉ)

வேறு.

துதியினிந்தையிற் றுல்லியனாயெனிற
 றிதியடைந்து சினஞ்செருக்கின்றியே
 மதியினென்றினும் ளாஞ்சையுருதுள
 வதுகவானெனக் கென்றுமெய்யன்பினான். (ருஉ)

வேறு.

வாடலின் முகமது மலர்ச்சியுமவுனநற்
 பிடுறுவித்தகம் பெற்றநோடலங்
 கூடுதலினியவை கூறலியாவரு
 நாடருநிலையுடையவர்க்குநல்லனான். (ருச)

வேறு.

எத்தொழில்களுஞ்செயினு மென்னருளினுலென்
 பத்தர்பாமப்பத மடைந்திடுவராலே
 தத்துவமும்வைத்தெனி லெனைச்சரணமாக
 நித்தமுநிராசையை யடைந்துநினைகிற்பார், (ருநி)

வேறு.

அடங்குமனனாய்ப்பயனென்றி லாசைப்படாதானளவற்ற
 விடங்கொள்வினைகள்செய்தாலும் விடையெய்துமாதலினு
 லுடம்புகாணநல்லயோகியுண்டாம்வினையாலொருகாறு [ல்.
 மிமும்பையடையானுசைப்பா டில்லானெனையேயடைந்திடுமா

வேறு.

துற்றுவருதொந்துவ மயக்கவைதுடைத்துப்
 பெற்றதொடமைந்தெனாள் பேறுநரினைந்தே
 யுற்றகருமங்கள்வினை யென்னவுனாசெய்யார்
 கற்றவர்கண்விடதென வேகருதுகின்றார். (ருள)

வேறு.

என்னையேநினைந்தெனைப் பணிந்தெனையருச்சித்தென்
 றன்னையேயறிந்தவனெனை யன்றியேசாரான்
 பின்னியாதுமப்பெருந்தகை யிருந்திடந்தனிலென்
 டசென்னியாற்சுமந்தவற்கு வேண்டுவதுசெய்குவனல். (ருஅ)

வேறு.

என்பதத்தைவிட்டிதா தேவதைகளைக்காமித்
 தின்பம்வேண்டுநர்தாழு மிங்கிதனையெய்துவரா
 லன்பினாலருண்மூர்த்தி வேண்டுநர்களுமவர்பாற்
 பின்புலவந்தெனையறிந்து நன்முத்தியேபெறுவார். (ருக)

வேறு.

சாமவொந்தக்கடவுளருஞ் சாஸில்லாதென்
 றுமமதாமென்றென்னையொழிந்தார் தமைவிட்டன்
 பாமகவாதிச்சுற்றமும்விட்டென் பாலன்பா
 யாமரணுந்தத்தளவுமிலிங்கத் தருச்சிப்பான். (க௦)

எந்தப்பதமுங்காதலிலாதே லிங்கத்தே
 வந்திப்பவன் ஞானாத்மகமாகி மயலற்றே ருன்
 சிந்தைக்குளதாயெங்குந்தானுஞ் சிவலிங்க
 மந்தச்செனனந்தனிலேயறிவா லடைகின்றான். (க௧)

வேறு.

பங்கமில்பத்தியோமெற்றெவரும் பாவனையா லிலிங்கத்
தே, யிங்கெனையிறஞ்சி லின்பமெய்ஞ்ஞான மெங்குமா
மிலிங்க மெய்துவரா, லங்கியிற் புனலிலம்பரந்தன்னிலருக்கனி
லனிலனிந்துவினி, லிங்கிவையிலிங்கமாரணாதிபிலேயெனநினை
ந்திறைஞ்சிடப்படுவான். (சு ௨)

வேறு.

ஈதெலாம்வெறும் லிங்கமயமதா
மீதெலாமிலிங் கத்துளிருப்பதா
மாதலாலந்த லிங்கமெங்கேயங்கே
காதலாற்றொழ வேகடனாகுமால். (சு ௩)

வேறு.

கருத்திலாமுடர் காட்டமாதிகுறிற் காண்பர்குற்றவர்களு
காயத், தருக்கனிற் புனலிற் காண்பராகுதியி லருச்சுனைசெய்யு
மந்தணரவ், வெரிக்கணைகாண்ப ரொங்குமாய்தின்ற வென்னு
லிங்கத்தினைநேரோ, யொருக்கியபரம யோகிகளென்று மொ
ழிவறக்காண்பர்தம்முளத்தே. (சு ௪)

வேறு.

நீங்காதகாதலினு னின்மலபோதம்பயக்கு
மோங்காரமாத லுருத்திரியந்தா னாதல்
பாங்காகவத்தியன வாணுகிப்பரித்தவுடல்
போங்குலத்தளவுசிரந் தரயோகம் புரிந்திடுவான். (சு ௫)

வேறு.

காமமெங்குங் காமரகன் றூர் ஈசிக்கே
யாமரணுந்தத் தளவுமிருப்பா ரங்காவி
போமளவுற்றூர் போய்வரவுற்றூர் புளையற்றேர்
காமனாவென்றூர் தாமனாவென்றூர் கழல்கண்டே. (சு ௬)

வேறு.

பொல்லாதவருமங்காவி போகிலென்னைவிடப்போகார்
நல்லொன்னையடைவொன நலிலவேண்டுவதுமுண்டோ
வேல்லாவுயிர்க்கும்விடளிப்ப னென் னுல்வினையாலிரங்காத
வல்லவகைகூடினுமுயிர்விட் டகல்வானல்லனறிவுடையான்.

அரியமறையிலரியமறை யாகும்பொருளீ தறிஞர்களாற்
நெரியநினைந்தபடியெவர்க்குஞ் செப்பப்படாதுசெய்தவத்தா
லுரியவிரதனயறமற் றெடுங்குமுள்ளத்தொடுபிரம
சரியமுடையபத்தனுக்கு நேரோசாற்றத்தகுவதுவாம். (சு ௮)

வேறு.

இவணமேதனதீயோக மியம்பித்தன்னிடத்திருந்த
வுவணகேதனைநோக்கி யுத்தமர்க்குணாதீயோக
மிவணுனாசெய்யத்தக்க திலங்கியசாந்திரெஞ்சிற்
சிவணியபுதல்வர்க்கென்றே சிவனருள் செய்யலுற்றான். (சு ௯)

முனிவரோயுங்கட்கெல்லா மொழிந்திடப்பட்டனானம்
புனிதராய்ப்புதல்வர்க்காகப் பூசரரானோர்கேட்ப
வினியதும்வாயினுலே யிப்படியிறப்புமிண்டு
செனியமுமொழியநீருஞ் செப்புமென்றருளிச்செய்தான். (சு ௧௦)

வேறு.

இந்தநாரணனீசனாகியவென்னில்வேறெலனென்றுதஞ்
சிந்தையானினைவார்களுக்குணாசெய்தயோகிதுசெப்பலா
மெந்தவாருயிர்கட்குமின்னுயிராகுநாரணனென்பதோ
ரந்தமாதியிலாவெனக்கருளானதோர்வடிவாகுமால். (சு ௧௧)

வேறு.

ஏதமுதநாரணனை யென்னிலயல்காணும்
பேதவிழியாளர் பிறவிப்பிணியுறோ
மாதவனையானென மனத்தினினைகிற்கும்
போதவிழியாளர் பரிபூரணமடைந்தார். (சு ௧௨)

ஆதலிலருச்சிமினிவ் வாதியரியானுய்க்
காதலொடுகாண்மின்மய லாகியயல்காண்பார்
தீதுதருமாநரகு சேர்வுறுவர்திதா
நீதியுறநீசரிடை யானும்வெளியில்லேன். (சு ௧௩)

வேறு.

நான்மறையந்தணர்நாய்வதைசெய்தத
னுன்மிசைகின்றவரோதினர்ப்புடப்

பான்மையரும்மரியைப்பழியாதம்
மேன்மைசெய்பத்தனைஓதுவிப்பன்.

(எச)

வேறு.

மருவற்கென்னைமனம்வைத்தோன் மாலாமிவனென் வடி
வென்றே, பரவிப்பணிவானென்றேசெம் பவளத்திருவாய்
மலர்ந்தருளி, யரவிற்புலிச்சுதனாக மழுந்தத்தழுவவவ்விடத்
தே, கரவுற்றருளவதிசயமாப்க் கண்டார்மேனிகண்டிலரால்.()

வேறு.

தன்பராபரமாகிவடிவினைத் தவிர்த்தொருதவனாகி [கித்
முன்புதோன்றியவடிவதாய்முருந்தனு முனிவனாமுகநோக்
துன்பவேறவருளினுலுமக் கிறைசொன்னவிச்சுடர்நூன
மன்பராயறமறிபுதல்வர்க் கறிவியுமெனவருள்செய்தான்.()

வேறு.

சுசனதாயவந்த திலங்கியபரமநூன
மாசிலந்தணனுமாகி * யாகிதவனலனாகி
நேசனுடங்கியுள்ள நெஞ்சுநாநிலனுக்குப்
பேசலாமென்றுகண்ணன் பின்னருமருளிச்செய்தான்.()

யோகிகளியாவருக்கு முத்தமயோகிதானே
யாகியமுருந்தனிவ்வா றருளியங்கவகாரீங்க
வேகவீச்சுநாராயணையு மிறைஞ்சியெல்லா
மோகவேதனையுமாறி முனிவர்முற்பதியடைந்தார். (எஅ)

வேறு.

சுனற்குமாரன்சம்வத்தகற்றுகாத்தனன் சனந்தனன்புல
கற்குப், புனிற்றிதீர்முனிகௌதமன்பொருட்டி துபுகன்றனன்
புகன்றானிற், கனித்தமற்றுளவிதுபரத்துவாசனுக் கங்கிரா
வளித்தானோர், செனிப்பிலவிதுகபிலமாமுனி பஞ்சசிகற்
குரைத்தனன்முன்னே. (எக)

வேறு.

எந்தையாகியபராசரன் சனகனுலிலங்கிடப்பெற்றானென்
நந்தைபாலருந்தவஞ்செய்வான் மீகியுந்தானறிந்திடப்பெற்று

* ஆகிதவனலன் என்றது - அக்கினிஹோத்திர முள்ளவன்.

னந்தகோபனன்மனையினின் மதலையாய் நடித்தநாரணன்குந்தி,
மைந்தனாகியபார்த்தனுக்கருளினான் வழங்கினன்மன்றோர்
மேல்.

வேறு.

ஏமமாகவெனக்கிதுருத்திர
வாமதேவன்வழங்கினனாதலாற்
காமனீறெழக்காய்ந்தவக்கண் ணுத
ருமமேசரனாகத்தருவதே. (அக)

வேறு.

வேறுகநானிந்த வெம்பிறவிவேர றுப்பா
னேருளுமிறையவனே யென்றவனையடைகின்றேன்
மாருதவன்போடுந் தாரமக்கள்களையொடுந்
ராருருஞ்சடைமுடியா னடியடைமினிதுவேண்டில்.()

ஒழியாதுநற்கரும யோகத்தாலுருத்திரனை
வழிபாடுசெய்யுமென மாமுனிவன் மறைப்பொருளை
மொழிவானேநேயம் முக்கணிமையெனமுனிவர்
கழிகாதலொடுபணிந்து கைதொழுதுகளிகூர்ந்து. (அட)

வேறு.

ஓதம்பற்றியோருணர்ந்துறங்கமலையுன் றிருவருளாலே,
போதம்பெற்றவானவர்களும் பெறலரும்புராண பூரணன்
செம்பொற், பாதம்பற்றியப்பவக்கடல் கடக்கநற்பத்திபெற்
றனமாற்றா, லேதும்பெற்றனம்பெருததொன்றில்லை யென்
நிணையடிபணிவுற்றார்.

வேறு.

தீதின்முத்தியைச் சேரவேண்டினர் சிவனடிக்கே
யாதிலர்ச்சனை செய்தனரந்த வெல்லையிலாப்
போதமுற்றநற் கருமயோகினைப் புதல்வர்களா
யாதரிப்பவர்க்குணாமினென் றருண்முனிபணித்தான். (அரு)

வேறு.

மாமறையின்மெய்ப்பொருளை மாலொடுசனற்குமாரன்
முதலார்க்கிறைவழங்குதிருவார்த்தை, யாமைவடிவைக்கொட

ரியமுதமதனத்தன்றருமுனிவர்கட்கருளு மறிவதனையன்பாற்,
ருமதமில் செளனகனையாதிமுனிவர்க்குத் தந்தருளுகென்று
தலையாலுறவணங்கித், தோமின்முனிசூதனுரை செய்யவவர்
கட்குச் சுருதிகடெரிந்தமுனிசொன்னபரிசீதால். (அங்)

வேறு.

மூவர்தேடினைசனற்குமாரன்முதன்முனிவர்கட்குமொழி
கிடைத்திங், கியாவரோதினரிதன்பொருட்டுணிவரியாவர்கேட்ப
வரியாவர்தம், பாவம்வேரொடுபறிந்துநல்லபரமப்பதம்பெறு
வராதலான், மேவுமன்பினொடுமோதமீளுதலில் விடுவேண்டி
னன்விரும்புவான். (அங்)

பதினோராவது

யோகவத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௩௮.

ஈசுரகீதை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஜ் சிந்மயம்.

